

Edebiyat Defteri

selin yıldız -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
8 Ocak 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

AŞK TÜKETİLDİKÇE YALNIZLIĞA YAKLAŐTIRIR İNSANI

Yeni ačan bir gül gibi
Titrerdi dudakların.
Sana dokunduğumda,
Mevsim bahara dönerdi avuçlarımda,
Tenimde kır çiçeklerinin açmasından korkardım.
Çünkü ben,
Dört mevsim güz yaşardım kendimce.
Buzkesen sabahlarda,
Sayısız kar tanesi düşerdi içime.
Hayallerim donar;
Düşlediğim sevgili, düşümde titrerdi.

Şimdi karşımda,
Her bir çiçeğiyle ayrı ayrı çoşan
Her bir çiçeğinde ayrı baharlar esen sen,
Aşka alıştırıyorsun beni.
Bilmiyorsun,
Aşkın seni yenileyip, beni yok ettiğini;
İnadına çoğalttığın sevginin, beni eksilttiğini...

Uzun bir geceyi andırırdı saçların
Dokundukça daha da uzardı,
Uzadıkça
Sabahı olmayan gecelerde esaretimiz artardı.
Arsız bir umarsızlıkla aşkı tüketiyorduk.

Oysa ben, özler olmuőtum
Baş edemediğim yalnızlığı.
Buzkesen sabahlarda
İçime dolan soğuk rüzgarların özgürlük őarkılarını...

Şimdi,
Őafak vakti, çekip gitmek var buralardan.
Aydınlık yüzünü görmeden
İlk trenle kaçmak bir başka şehre...
Bakışlarındaki hüznü düşünmeden
Gelip geçen yol çizgilerinde bırakmak var her őeyi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10615/ask-tuketildikce-yalnizliga-yaklastirir-insani.html>

SIĞINAK

Yorgundun bana geldiğinde.
Yanlış sevdalarda fazla vakit kaybettim, dedin.
Bu yüzden miydi, dudaklarındaki sayısız iz;
gözlerindeki bu yabancı bakışlar?

“Seni soldurana dek koklamışlar.” dedim.
Sustun.
Yorulduğun için mi
yoksa
yaşanacak bir yanlış kalmadığı için mi buradasın?

Yorgunsan dinlenip gitmek için,
yaşanacak yanlışın kalmadıysa
bir doğruyu yaşamak için buradasın.
Acaba hangi dört yanlışın bir araya gelip de
bu bir doğruyu yok edecek?

Uzanabilirsin, dedim.
Hayatını özetleyen vücudunu kırık bir gururla serdin divana.
İçinde benim olmadığım nice anı vardı bu serilmiş vücutta.
Belki şimdi,
sen de bir anım olursun diyen gözlerinden kaçtım.

“Gel” dedin.
Aklımdan geçenleri bu tek heceye nasıl sığdırdın şaşıtm.
Kuru bir inatla:
Dar zamanların için bir sığınak olamam sana, dedim.
Sustun.
Gel diyen sesinle beraber havalanan kuşların
birden yüreğine sindiğini gördüm.
İhtiyar yüreğinden bir çığlık yükseldi:
Görebileceğim bir bahar daha var mı?
O an anladım,
insanın aşka olan doyumsuzluğunu.

Seni boynundan öperken
sadece öpüş koktuğunu anladım teninin.
Saçların,
o, sarısını hiç sevemediğim saçların
uzundu, güzeldi, okşadım.
Güzel olduğunu bildiğim,
ama tadını bir türlü alamadığım bir yemek gibiydin.
Doymuş gibi yapıp sofradan kalktım.

Sordun:
Yalnızlığa nasıl katlanıyorsun?
Sustum.
Gözlerini gözlerimden içeri uzattın.
Telaşla:
Ona katlanmıyorum,
onu yaşıyorum, dedim.

Ama sen,
içime uzattığın bakışlarınla
yalnızlığımın ortasındaki “sen”i bulup çıkardın.
Gözyaşlarının tuzunu, yüreğimdeki onmaz yaralarımın basıp
ayaklanmış tüm acılarımı susturdun.
Masumiyetini annesinin koynuna uzatan bir çocuk gibi
beni sana ilıştirdim.

Sırları dökülmüş bir aynaydım sabah.

Ne beni sana, ne seni bana yansıtan.
Tuzparça oldum gidişinle.
Bir daha sokulursan yalnızlığıma
kanatır kırıklarım seni de...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/12346/siginak.html>

KENDİNİ SORGULAYAN YÜREK

“Bugün”ün içinde
düşüneceğin, özleyeceğin biri yoksa
daima “dün”dedir yüreğinin gözleri.

Ve sen,
mazinin albümünden
Seni en son yaralayanı seçersin.
Çünkü o,
Aynı zamanda, sana hala çok yakındır, acısı tazedir.
Ve bu acı
her an,
Yine onunla tatlanmaya meyilli durur.

Artık, dingin yalnızlığın
Huzursuz yad etmelere kucak açmak zorundadır.
Özlediğin ve geceleri tekrar tekrar yaşadığın güzellikler
Yerini yavaş yavaş “keşke”lere bırakır.
Hummalı bir hastalık gibi
Pişmanlıklarını sonuna dek yaşarsın.

Zaman, hep yaptığı gibi
Yaralı yüreğini iyileştirir.
Ve bir gün,
Bir ucundan yakalayiverir yaşamı, yüreğinin gözleri.

Hazana çektiğin tüm duyguların
Baharla birlikte güneşe çıkar ilk kez.
Gülümsersin, sana gülümsemeyenlere bile...
Bakarsın ki...
Bıraktığın yerden devam ediyordur hayat.

Ve yüreğinde
Daha önce hiç kimseye açmadığın,
Hiç kimsenin de ona dokunamadığı bir yer vardır.
Şimdi ,
Onu kayıtsızca sunacağın yeni bir sevi arama zamanıdır!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13143/kendini-sorgulayan-yurek.html>

AŞK GİDERKEN

AŞk giderken,
parmak ucunda yűrűr.

Ayak bileklerine usulca dokunan
satenin sesiyle gider.

Ey aşk,
omzundan tutup
evirsem yűzűnű,
avcuma alsam ellerini,
gűzlerime sıđdırsam yűređimi...
Terk eder mi adımların
bu terk ediŐi?

Sen
Tenime kűsműŐ bir gűneŐ,
kasıp kavuran bir esmerlik,
gűzlerime yađmurlar hediye eden bir gűkyűzű
ve sen
vakur bir İstanbul manzarası...

AŞk,
gideceksen,
hepsini sil!

űnkű ben,
periŐan yalnızlığımın
sana meyletmiŐ bir mahkumuyum.

22-23.02.2007/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15719/ask-giderken.html>

DEVRETTİM

Kumdan kale bu aşk!

Tesadüften ibaret,
Yanlış kalbe inşâsı.

Ya

Bir adımlık dalga tehdidinde ömrü.

Ya da

Doğru yere alma telaşıyla,
Ellerimde dağılma ihtimalinde...

Yok oluşunu da hazırlar mı
Varlık sebebin olan "ben" ?

Artık,

Devrediyorum başkasına,
Bu aşkın fâili olmayı.

Peki

Sen,

Arkasında durabilir misin intiharının?

Nisan-2007 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21919/devrettim.html>

HÂLÂ BENSİN BİLİYORUM

Hiç bilmediğim kuytusuna gitsen de şehrinin,
Tek kullanımlık kadınlar sarsa da yalnızlığını,
Kaçsan da küstüğün gecedен hiç alışık olmadığın sabahlara,
Yüzgörümlüğünü hazırlayıp aşkın, umudunu iliştiysen de yakana,
Kendini kandıran bir unutuşa mahkum etsen de kalbini,
Dilin isyan etmek yerine uysallaşsa da,

Bitti deyince
Bitmiyor aşk!

Yani,
En azından
Hâlâ üzerindedir gözlerim.
Gecen, beni soluyordur hâlâ.
Tenimin kokusu odandan gitmemiştir henüz.
Dokunmaya bu kadar yakınken ellerin,
Yumruk olmamıştır daha, boşluğa savrulan.

Hâlâ sendeyim biliyorum

Ya da sen hâlâ bensin.

Nisan-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22039/h-l-bensin-biliyorum.html>

“ SEN ” İ TERK ETMEK

Nereye baksam şimdi,
“Sen”li bir sessizlik,
Bir küstah sessizlik...

Kendime baksam şimdi,
Yolunu gözleyen bir gece,
Aşk heveslisi bir kalp...

Acıysa,
En afilisinden...

Yokluk bu olsa gerek...

Şimdi nereden eser rüzgarın ?
Yürür mü gözlerine,
Terk edilmişlikle beslenen bir nehir ?
Kaç küfür tetikler acının şiddetini ?

Ne kadar yarım yaşanabilir böyle ?
Daha kaç şiir kurcalar, kapımın kilidini ?
Bu aşk, kaç kürek toprakla gömülür içime ?
Hâlâ bu kadar aşık bakarken gözlerin,
Kaç gece dayanır aslım, böyle yüz çevirmeye ?

Pişmanlıksa,
En köpeğinden...

“Sen”i terk etmek böyle olsa gerek!

Nisan-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22234/sen-i-terk-etmek.html>

KADINSI ÇELİŐKI

Bileklerle boyadım Ege'yi biraz önce.
Nazlı bir sızıyla uzandım körfeze.
Kederden bozma bir sitem,
Kaç dakikada karışır denizine?

Daralmış bir alyans hayat...
Düşer mi parmağımdan,
Yeterince aktığımda Ege'ye?

Dalgalar hiç getirmeyecek bu bedeni sana.
Ya da getirdiğinde çok geç kalınacak aşka.

Oysa,

Ne çok sevişme eskittik bu uğurda!
Ne çok yangın körükledik lafla!
Tenimizde ölüp ölüp
Dudaklarımızda doğduk defalarca.

Unutmuş olamazsın:
Kendi ezberinden şikayetçi bir kadını ben.
İsrarlama vedasından ilk önce kendi sıkılan...
Düşlerinden,
Haksız kazanç sağlayan...

Ve
Düşlendiği ölçüde gerçeğe bürünen bir kadındım ben.

Kadınındım.

Aşkı kendine bir türlü yakıştıramayan...

Nisan-2007/ İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23188/kadinsi-celiski.html>

AŞKIN YALIN HÂLİ

Dağınık hâlâ etraf.
Kusura bakmazsın değil mi?
E ne de olsa aşk hâli...

Gel, hoş geldin.
Ne kadar “ben” kaldı sende?
Sus söyleme.
Çokça aşk,
Azca hüznü koydum gözlerime.
Dilimin ucunda oysa;
Yeniyetme cümleler,
Ünlem karşılığı bulunamamış sesler...

Pencereyi aç da,
Bu sağır sessizlik gitsin önce.
Uzak tuttuğun yakınlık,
Hiç iyi değil böyle.
Zirâ;
İstemezsen,
Çılgılık olmam ellerinde.

Geç, otur şöyle.
A, evet haklısın,
Nasıl da yayılmış yalnızlık her yere...
Dur, yer açayım bekle.

Bir nefes “sen” ver de içeyim.
Öyle tiryakin olmuşum ki...
Ardından,
Kaç paket anı bitirdim, hiç sorma.

Ah...
Tutuksuz yargıla!

Ben susayım bir ömür, razıyım.
Sen yeter ki kal dilimin ucunda!

13.04.07 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23300/askin-yalin-h-li.html>

ÇAĞRI III (son)

Tut, ayaklarıma düşmüş geceyi
Ve
Tekrar as bomboş gözlerime.

Güneşe söyle heveslenmesin,
Sürsün doğumunu başka ülkeye...

Gel,

Aleni bir kayıp ol benimde!

Nisan-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23443/cagri-iii-son.html>

ŞEHİRSİZLİĞE HAPSOLAN AŞK

Peki.
Öldür beni.
Ki yaşamak,
Çoktan öldürmüş kendini...

Elden düşme gidişin âhına tuttur,
Kararsızlığına uzandığım bu aşkın ağrısını.

Kıvamında bir inadin anlamsızlığını,
Daha dün seviştiğin bu bedene ört...

Dilimin bilmem kaçınıcı kez susturduğu adam!
Kadınlığının aldırmaazlığıyla bir tutup kendini,
Sakın susma!
Artık dudakların, öpüşmelere sırt dönmekten kanasa da...

Ya intiharında duralım şekilsiz hayatın
Ya da şehirsizliğe hapsolmuş bu aşkın emrinde...

Çünkü;

Hiçliğin en pis yerindeyim.
Yokluğunla delirmede...

Ver artık,

Beş para etmez ismimin,
Bir söz mesafesinde duran hükmünü...

18.04.07 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23578/sehirsizlige-hapsolan-ask.html>

KIYAMETİ KOYU RUJ

Daha değil derken,
Aşkı, bu tenden sıyırmaktaydı,
Yüreği ömrümde duruyor sandığım sevgili.
Kendini böylesi dağlayan kadından,
Acele kalkıp gidiyor, bir konuk gibi...

Şehrime alıp tüm şiirlerini,
Peşine düşüyor gözlerim, sende kalanlarımın.

En son hangi mısradaydım?

Kendime vakitlice sarılarak
Zavallı bir kalabalıktı, avutmaya çalıştığım.

Ancak,

Kıyameti koyu,
Davetkâr bir rujdu
Dudaklarıma bulaşan yalnızlık.

-gitmek yerine öpsen...-

Bakma uzaklığından dökülen yüzüme,

Zulmü ağır bir gecenin artığıyım.
Hesabını tutturamadığım...

Nisan-2007 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24372/kiyameti-koyu-ruj.html>

ÖMRÜM

Nehir'ime

Kollarımda ağlarken sen,
Yüzüme bıraktığın sırla dehşete kapıldım:
Artık ömrümdün.

Sabahı gelmeyen onca geceden geçtim.
Ağlamalarında eskittim gözyaşlarımı.
Karnına çektiğin cılız ayaklarında gördüm,
Yüreğime bıraktığın küçük çaresizliği.
Ellerime dikişli bir sancı çarparken
Ve ağrısında kıvranırken emzirmelerin
Tarifsiz huzura göğsümde rastlayıp
Susturduğun açlığının uykusunda buldum özümü.

Adın gibi geçtiğin her toprağı bereketlendirmendir,
Dilek ağacıma astığım.
Hayatımın, asılıp aşağı çektiği dudaklarıma
Gülüşünden bir parça çalıp
Yerleştirdiğim sevinçtir yüzün.

Kendi sınırlarına dayanan aklımın,
Sükûneti bulmasıdır bu mucizevi mânâ.

Varlığın, bir kez daha inanmaktır yaradana.

Henüz yazılmamış şiirim,
Söylenmemiş şarkım,
Yaşanmamış aşkım,

Yaşamı seninle devraldım.
Uğruna harcayacağım.

Not: Sevgili Kyrie'nin "Ağladığıma Bakma" şiirinin ithafından gelen ilhamla ...

Nisan-2007 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24518/omrum.html>

YAZGI

Kar yanığı ömrümün,
Zulasından ikram ettiği anılarla,
Dünle yarın arasında donakalmış bir ihtiyar gibiyim.
Başka bir evde uyuyamayan,
Israrlar karşısında
Dudaklarına
Hep geçerliliğini kaybetmiş bahaneler yükleyen...

Çünkü;

Sandığımda daha sararmamışken
El işi, göz nuru "ben"liğim
Ve
Yeni gelin gibi salınırken düşlerim,
Hayat, bir gecede kapıya koydu geleceği!

Dımdızlak ortada kalan günlerin çıplaklığıyla,
Yalanlar dizdim tespihime,
Her sorana utançla çekmek için.
Utanmak, o kadar anlamsızdı oysa.

Zaten herkes biliyordu,
Gözlerimdeki çeyizlik yaşların ardındaki sebebi.
Ve ihtiyaçtan satılan ömrümün bu son yılı için
Ödünç yaşlar biriktirdiğimi...

Oysa,
Bir gecede
Bir ömür ağlamış kadını ben!

-Acıyasınız diye anlatmıyorum ki...
Yazmazsam çıldıracağım, Sait Faik gibi...-

Bu yüzden,
İçime atıp kendimi,
Sağlıksız koşullarda "yaşam" üretiyorum şimdi.
Son kullanma tarihi geçmiş çarelerle...

Kimin bıraktığı konu dışı olan bu kederle,
Suistimal edebilirsiniz diye
Gidilmesi hayal bir ülkeye, giriş yapıyor gerçekliğim.
Umut...
Kaçak yolla gelir belki...

Nisan-2007 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24769/yazgi.html>

MAYIS'A DENK GELEN VEDA

Şehrinden geçen hüznü bir şiirin
Yarım kalmışlığına ataçladığın bir mısra olabilir(d)im.
Tutunabildiğim kadar...

Dokunulası ellerinde
Beklemediğin bir teması, tesadüfe sayabilir(d)im.
İnandırabildiğim kadar...

Tam unutmak üzereyken,
Dudaklarında yakaladığın tadın esmerliğinde kalabilir(d)im.
Sevişebildiğin kadar...

Ve şimdi,

Yazdıklarım, okuma mesafenden geçse de
Cevabı uhdeye dönük bir soru sorabilirim.
Yanıtlayabildiğin kadar...

ya da

peşinen kabullenip uzaklığın verdiği cevabı,
Yüzünün profiline saklarım,
Bu aşkın, mayısa denk gelen vedasını.

Nisan-2007/izmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25414/mayis-a-denk-gelen-veda.html>

EŐİK

İyice aç sesini gecenin.
Yıldızları söndür.
Yakamozu çağır imdada,
Şikayetçi olursa deniz.

Cebinden düşür bir yerde,
Tükenen fuzuli cümleleri.
Ekle sabırsız diline,
Üç nokta çok hevesli.

Pencereler takipteyse
Perdelerden sızan gözlerle,
Yolların hızına bırak adımlarını
Uyandır umarsızca, bütün merakları.

Yasemin kokusu...
Sereserpe bir günah...
Doludizgin bir yangın...

Eőğinden geçerken kızlığın,
Öldür öldür dirilt bu teni;
Sözleőtiğimiz gibi...

Nisan-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25624/esik.html>

PROVASIZ BİR İNTİHAR GÖZLERKEN...

Aşka aceleyle tikiştirildi düş.
Düşe kalp ...

Oysa,
Daha onarılmadan içi,
Yeniden kırıp dökülecek kadar çoktu, zaman.

-ikinci kez seyret kendini-

Saç akarken ellerden
Ve asarken utancı, eğik yüze
Banyo zeminine serildi ruh.
Vazgeçse bu bedenin nefesi olmaktan,
Orada can verecek, can korkusu.

-her ah, bir bumerang-

Akıp gitmez tek yaş zarifliğinde,
Kırpiklerine kan dolaşmış bu asi suç.
Ve
Adapte senaryolarda,
Pek tutmaz ayıbı örtmeye biçilen rol.

Çünkü;
Dikiş tutmaz artık, yağlanmış kahır.

Öyleyse;
Kadınlığını sık başına.
Hiç olmazsa sevişmeler özgür kalsın.

Avuç avuç pişmanlık olsa da yüreğinde ...
Provasız bir intihar gözle.

Çünkü;

Baştan sona
Müşveddeymiş bu aşk.

Mayıs-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/25826/provasiz-bir-intihar-gozlerken.html>

BU SABAH...

İzmir aşık uyandı bu sabah.
Ölmeyi erteleyen bir ıslık dudaklarında...
Ensesinde topladığı saçlarından kayıp
Ayaklarına düşen bir toka şimdi,
Sirasını kaptırmaktan çemkiren gece.

Sahip olamadığı hayatlara öykünen bir kadının,
Hep yarım kalan sevişmeleri kadar
Tehditkâr bugün gülüşü.

Daha kurumamış ojesinde görür,
Kadınlığına fazla gelen, yalnızlığın rastığını.
Kanaat etmeyeceği esmer bir dokunuşta,
Makyajını dağıtacak kanlı bir isyan bekler.
Cüretkar değildir dili kadar, aşkı oysa.

Omzuna attığı, ince topuklu ayakkabılarıyla
İçimden esip geçen imbatta yürür bugün İzmir.
Tahrik eden düşlerin, tahripliğinden yorgun...

Mayıs-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26211/bu-sabah.html>

KARAR

Rahatı kaçmış bir uykunun
Hesap sorulamaz gözlerinden,
Sağanak bir yalnızlık dökülür,
Yokluğundan تنها bir şehrin
Ölümcül kuraklığına...

-ki, gururludur aslında-

Issız kalmış bu bedenin
Dokunulmaz yaralarından,
Pıhtılaşmayan bir aşk sızar,
Yüz çevirmenden yorgun dudaklarımın
Kımıltısız al'ına...

-ki dönmektedir yangın yerine-

Bilirsin,

Düşerse dudak ucundan dünyanın,
Dağılırsa gölgesi ardından,
Uzaklığından tökezlerse suskunluğu,
Hayır gelmez bu bedenin nefesinden.

O halde,
Söndürmek lazım geceyi
Yine sensizlikle...

08.05.07/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26830/karar.html>

AŞKA SEBEPLER...

-devir-

Artık;
Hevesi kapisinde gizli
Bu emanet yalnızlığı,
Teselli olarak vermeli
Henüz terk edilmiş bir sevene.

-kabil-

Yeni bir yaşam vaadi ellerini,
Beni baştan yazan dilini,
Sevişmelerim kadar uzak şehrini,
Ertelemesin sabırsız tenim.

-teslim-

Hafifletsin hüzün, aşktaki yükünü.
Ki, dudaklarına çağırın gözlerine
Teslim edebileyim,
Kaç savaş görmüş bu toprakları.

-hadi-

Aşk,
Yaklaş biraz...

mayıs-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27430/aska-sebepler.html>

BIRAK GİTSİN...

En izbe yalnızlıklara çekilirken
Yaşanmışlığı eksik bu aşk,
Peşinden sürükler, iddiasız yoksulluğu.
Eteklerine asılan özleme aldırmadan...

Karnına çektiği dizlerine yaslayıp başını,
Çocukluğunun küsmelerini çağırır
İşveli dudaklarıyla yüzüme eğilen geceye.
Sırlarımdan epeyce yüklü bulutların,
Yağmasından tedirginlik duyarak...

Bozduğu tövbelerin ağırlığıyla
Tenine inat yeminler savurur,
Ruhunu soyduğu içsel kavgalara.
Şuh gülüşüne gizlediği güçlü kadının,
Baştan çıkaran sesinden korkarak...

Davetkâr bedeninden kaçarken
İsmi ni ısıtır, her ân'a tanık dişlerim.
Lâl olmuş bir sızıyı yatağıma damlatarak...

Çifte kavrulmuş geceye
Katık ettiği hüznle
Yastığının altına sığınır
İtelemekten incittiğim aşk.

Özlediğinde uyandır yeter...

15.05.07/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27806/birak-gitsin.html>

BANA KALAN...

Giderken,
Şehrini kısıtırıp koltuk altına,
Sessiz harfler bırakıp yıkamadığım duvarlara,
Tedirgin eden cevapsızlıkla
Yeni sorular ekip toprağıma,
Bu isyan çığırından çıksın diye,
Dokunduğıun her yeri ateşe verdin.

Defalarca yağmalayıp içimi
Susturmaya çalışıp bu sesi
Tırnak aralarında kalan geceyi
Fırlatıp atarken yoksun bir kıyıya,
Deniz, korkundan kımıldamasın diye,
Onca ağırlığına rağmen,
Reddedilmenin şalını örttün Ege'nin omzuna.

Tekinsiz sokaklara döküp gözlerini,
Düşlerinin ince bileğıne sarıp hoyrat rüzgarları,
Üşüyen sözlerin anlamlarıyla
O cümle baştan kurulsun diye,
Sustuğıun her kelimeyi sağır ettin.

Söyle,
Sence sakinleşir mi
Böylesi sevişmenin ardından
Teninin bu huzursuz izleri?

Artık,
Yabanlığı horlanan emanet bir yürekle
Sensizlikten artan ıssız güne uyanacağıım.

MAYIS-2007/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27985/bana-kalan.html>

SAVRULDUK

Eski bir sızıyı kurcalamak;
Gölgeli tekil yalnızlıkta
Çürümeye başlayan bir yüzü ağırlamaktır.
Tutar yanı kalmayan yalancı bir doğruya,
Son kez sarılmaktır umutsuzca.
Gözlerini bu uğurda kaybetmiş bir yüreği havalandırıp
Ters yüz etmektir lekeli anıları.

Kaç asır uzağına düştüğümde
Ya da sen,
Kaç mil geriye çektiğinde kendini,
Ölmeye terk ettim, bir yanı uçurum bu bedeni.
Oysa,
Yarım ağızla çağırman bile yeterdi.

Hayatın savrukluğunda
Çakıl taşlarıyla yunmak iş değildi bu kederi.
Ki sen de biliyordun,
Yolunu kesen o iç çekişlerde
İkna olmanın zorluğunu...
Biliyordun,
Gözlerini ısrarla kapatan o ellerin
Benim gibi dokunmadığını...

Hâlâ aynı özneye cümleler kuruyorum.
Hâlâ gururlu bir pişmanlığı öğütüyor geceler.
Boy verilemeyen derinliğindeyken bu yarım kalmışlığın,
Hâlâ ne kadarına yetiyorum bak kalanımın?

Şiirlere tutunan ellerimin çılgınlığını susturduğunda
Takatsiz düşlerin cılız sesi de kesilecek.

E hadi, aitliğinin sürgünü bitsin artık.

17.05.07/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28166/savrulduk.html>

KENDİNE SÜRGÜN KADIN SUSTU

Edilgen fiilin öznesi kadar pasif bir kaderi devretsem...
Bıraksam, adına yakılmış bu ömrü kapına...
Ya dibine kadar deliliğe batmış aşka ne demeli?
Alır mısın, sıramı çoktan savsan da..?

-Tamamen kurgusal, güçlü gördüğün bu kadın.-

Sırnaşsam, uzanabildiğim kadar gecene...
Sağaltsam, izmarit basılan kadınlığın acılarını...
Şu, öfkesi henüz dinmiş sahipsizliği ne yapmalı?
Sahiplenir misin, arka çıkan olmasa da..?

-Tamamen rastlantısal, limitini aşması sabrın-

İster, gözlerinin rengine al beni;
İster, geri dur yaşamaktan.

Böylesi damlarken hüznün vefalı isyanı...

Sesim çıkmaz.

mayıs-2007 /İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28771/kendine-surgun-kadin-sustu.html>

küs değilim sana hayat (I - ıkış)

gece, yarınsızlığı hazırlıyordu, yol alırken.
keskin bir gözyaşıyla öldürüyordu dünyayı kadın.
ateşe veriyordu dört bir yanı şehir.
bir daha uğranmayacak kadar uzağa alıyordu kalbini.

nadir görülen bir illete tutulmuştu adam.
bundandı, korkular üretip kendine sığamaması.
elini uzattı,
kadının, onlarca mezar açılan yanaklarına.
ve kendini gömdü,
yüzüne yanaşan paramparça bakışlara...

çok sonra öğreneceklerdi:
sessizliğin yıkıma,
yıkımın sessizliğe nasıl gebe kaldığını...

göğsüne bastırıyordu kadın zayıf bir umudu.
şiddetli geçimsizlikten boşadığı hayata,
dirensin istiyordu.

memleket kokusuyla doğuyordu gün.
kadın, biriktirdiği hasretleri sarıyordu sigarasına.
yüzüne yorgun bir nefes üflenirken,
olmadık saatte çıkıp gelen bir misafire,
şaşkınlığını belli etmek istemeyen bir ev sahibi gibiydi Ege.

gözaltlarındaki son halkada durdurdu kadını adam.
kırmızısı solmuş o dudaklarda,
ayaklanmış endişesiyle,
yağmaya meyilli bir söz aradı.
kadın, yaşlı bir el kadar ie dokunan bir tebessümün kıvrımında
ertelediği acısına sıkıştırdığı bir öpüş emanet etti adama.

“Bir de böyle gelmek varmış bu şehre” derken kadın,
içine yerleşmeye çalışan güneşli sese çağırdı adamı.

22.05.2007/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28962/kus-degilim-sana-hayat-i-cikis.html>

küs değilim sana hayat (II - ev , ev üstünde)

saçaklanmış eteğine topluyordu ayaklarını hayat.
telâ'sı düştüğünden beri
dik duramıyordu kadının karşısında.
yazğıdan biçilmiş,
ensiz günler dikiyordu gece gündüz.
sabrın, astar olduğu kumaşlarla...

“Burası sizin de eviniz” e
bir türlü dahil edemiyordu kendini kadın.
sorgudan çoktan dönmüştü yüreği halbuki.
ağlamıyordu da...
hatta,
eskisi gibi,
rimelliyordu her yeni günün kirpiklerini.
dudaklarını nar bahçelerinden giydiriyordu.
hâlden anlamıyordu geceler.
kadını çağırmaya, ensesinden başlıyordu.
oysa sevişmek;
hak etmek meselesiydi bundan böyle.
boşlukla çerçevelemiş yoklukta pek iyi durmuyordu.

allı pullu yalandan cümlelere tutunuyordu adam.
kalanlarıyla çoğul özne olabilmek için...
sözlerin takati kesilmişken,
gözlerinden yakaladı kadını.
fırlatıp attı cesedini kucağına,
bu enkaz bedeninin nefesi iliklenemezken...

gözlerinin sesini yumdu kadın.
dilini düğümledi.
yazık olan aidiyetliğini sıvazladı adamın.
yüklendi cüsseli acılarını.
kendini bir bir ardında bırakarak...

zamanın rehavetine basıp
içine yığılan dünyayı kenara itti kadın.
adamın gelmesini beklemeden...

mayıs-2007 / İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29490/kus-degilim-sana-hayat-ii-ev-ev-ustunde.html>

küs değil sana hayat (III - umut: kyrie)

göze gelen bir intiharı
sil baştan kurgularken,
ellerine ısrarla uzanan bir šiire
ufalanmış geceyle dokundu kadın.
incitilmiş bir kan damlasında
yarası taze gözleri, kör olurken...

üstüne kalan hayatın onlarca kıymığını,
tek tek temizliyordu, tırnak içlerinden.
tersine toplanmış kirli acısını
kestirdiğinde dinecekti,
saç diplerindeki bu ağrı.

defolu çıkan bir kalbi
bırakacak yer arıyordu kadın.
dikişleri atmış aşkın ipliklerini toplarken...

çünkü;
daha giymeden kırıışmıştı gençliği.
alacası solmuştu defalarca yıkamaktan...
omzundan mandallamak çare değildi,
kederi sarkmış bir ömrü toplamaya...

pencereye sığınan denizi nefesine eklerken
yüzünün kuytusunda yakaladı,
mısra dudaklı bir güzelin
iri gözlerinden bölüştüğü umudu...
vazgeçişlerinde,
itirazsız sarılıp uyumak için...

defalarca tökezlemesine aldırmadan,
takadi kalmayan aksak ömrüyle
barıştırdı kadını Kyrie !
dingin bir huzura davet eden sesiyle...

ve
yaşamın bir yerlerine ilişti kadın,
yeni günün doğumu, kendisini beklemekte...

mayıs - 2007 / İzmir

* Sevgili Kyrie, tutunduklarımdansın... İyi ki varsın!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30471/kus-degil-sana-hayat-iii-umut-kyrie.html>

GİDENİN SÖYLETTİĞİ...

Saçlarıma dokunurken aşk,
Tenimden denizi çekilmeyen bu kent
Tadını bırakır usulca geceye.

Şiirlerce doğururken seni,
Dudaklarımı ezen yalnızlık
Daha kaç kez öper beni?
Uzak bir sevişme kadar soğuk,
Dağınık yatak kadar umutsuz...

Paydasında yetinmek olan bu kesir,
Payını kime dağıtır da böler kendini bana?

Tuzunu dilime yıkıp giden gözyaşı,
Düş peşine gidenin...

Döndüğünde
Yeri bellidir sebeplerinin...

Haziran-2007/İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31021/gidenin-soylettigi.html>

SİLİNER BAŞIBOZUK ÜÇ NOKTA

Adı duyulmadık bir yazarın
Yanılış öyküsüdür aşk.
İmlâ hatalarından yarım kalan...
Başibozuk üç noktayı durdurunca
Hükmü kalmamış bir kurgu kahraman...
Kendini var saydıkça, yok olan...

Parşömen kağıdına iliştirilen bir yüzün
Çabuk unutulmuş aslına kontur çekmek,
Ölü aşkla sevişmek kadar yitik bir dirilmedir.
Baştan savma sevgilinin çürük tadına teslim...

Uzak yakınlıkta duran bir kadına
Ait olduğunu sanan ganimetsiz şehir,
Sesine gelip oturan soru cümlesinin
Duyulmayan cevabında istila eder kendini.

Ötelenen bir aşkın hiçliğinde,
Huzurdur şimdi kalbi çalan.
Yolu epeydir gözlenen...

*Şiirlerimin, edebiyat defteri'ne vedası...

haziran-2007 /İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31214/silinen-basibozuk-uc-nokta.html>

AMA DENİZ, HEP ÇOCUK KALDI

Savruk geçmişi
Ayaklarında sallayan
Alıntı hayatların gururlu kaçaklığında,
Yazgısını
Gecenin ıslaklığına usulca yatırırken,
Bakarken
Travmatik acıların uykusuz gözlerinden,
Altına tarih düşürdüğü
Telifi ödenen sayısız yalnızlığı avuttuğunda
Yağmura eğilen şehirler nasılsa;
Gölgeme asılan sensizliğe,
Aşktan çalarak dokunmak da
Öyledir işte...

Yüzümüzde biriken senelerin altında kalan,
Çocukluğumuza kucağını açmış denizin
Soluk mavisinde yutkundüğümüz,
Sözünü bitirmemiş anıların
Başarısız susmalarında dillenen aşk;
Artık içimde devrilirken,
Yer bulsun kendine bu yığında.

Zaten kaç yürek var ki şıgan, mezarına..?

haziran-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33656/ama-deniz-hep-cocuk-kaldi.html>

acıya itibar aşk değildir

böyle mi gider
bir nefeste öldürdüğü aşkı;
kollarına son bir kez alarak
kalbin tam ortasına usulca yatıran
etrafından dolaşmaya üşenip de
üstünden atlayan sevgililer

hep mi birbirine benzer
objektiften
tek gözle netleştirilen aşklarda,
örmekle bile düzelmeyen
kırçılı ayrılıklar

dudak payı bırakır mı
az şekerli içimlere razı,
ellerinin sargısıyla
sevmeye bir daha uzanan,
saklandığı acıya itibar edildi diye
onu aşka çeviriveren eksik kadınlar

ki ayaklarına dolanan cesetleriyle yürürler
aşkın da ölümlülüğünü kabullenene kadar...

haziran-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33802/aciya-itibar-ask-degildir.html>

ANAFİKİR

Avcunda buruşturup kendini,
Gecelerin çöplüğüne döksen de
Ömürlük palavra aşklarını;
Aynadaki boşluktan korkup
Gözlerini çıkarsan da kalbinin;
Ruhuna iğnelenen etiket:
“Yalnız kuru temizleme yapılır” dese de
Arınır mı,
İliklerine kadar işleyen bunca kir?
Ön yıkamalı program seçilse de...

Kan kaybeden imgelerin için,
Sadece beş harf anons etsen de,
Taşındığını unuttuğun sesimin
Uzaktan çetelesini tutarken,
Kışlıklarla kaldırdığım
Sonunu okumadığın bu hikayeyi
Göz ardı etsen de
Anafikrini söyleyeyim:
“İpe dizip kurutulmaz bazı sevgililer”

Sen şimdi,
“Kabul” günü için
Kurada, adını ilk sırada çekmeyi dile.

haziran-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33979/anafikir.html>

AŞKIN KÂFİ SESSİZLİĞİNDEYKEN...

Bu dili,
Daha kaç kez öfkeye banmalı da
Ezmeli bu kalbi,
Onca ergen acıyla?

Alınyazımla yakın,
Gençliğimle uzakken ölüme
Daha ne kadar kalmalı
Yalnızlığın haklı sebepleri,
Bu hesap sormaz yürekte?

Oldu olacak,
Daya İzmir'i
İçini, dışıyla yoran adamın şakağına!
Gözkapaklarına sür imbatı.
Dudaklarında yakala,
Yağmaya hasret bulutun, kavruk tadını...

Hazır mısralarca aşıkken,
Bırak, adlandırma kendini bende...
Müsait bir yerde
Müsait bir zamanda
Terk etmeye uygun mevsim şartlarında
İtirazsız kabullenen kadınlığımla
İkincil kalmaktan rahatsız yalnızlığımı
Ayak ucuma bırakana dek
Gözlerime emanet sözlerini
İzin ver yanlış anlasın,
Aşkın kâfi sessizliğinde
Gözden kaçan bu kalp..!

Hükümsüz bir kadın kaybolsun
İzin ver,
Bu aşkın göz kararı yakınlığında...

haziran-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34449/askin-k-fi-sessizligindeyken.html>

KENDİME İHANETTİ BU AŞK...

Aşkın usanmışlığından
Bu, aşka üşengeçliği kalbimin.
Pekiştirdiğim bu kalp ağrısı,
Gidenin bıraktığı ev ödevi için...

Zamanın en aşık ân'ındayken
En zamanlı aşkın,
Sakinliğini kaybeden ünlemindeyken
Kendimce tuttum sandığım yürek,
Gecelerime paylaştığı gözyaşlarıyla
Şimdi boyumuzu geçen uzaklığın
Bakımını özenle üstlenmiş meğer...

Bu yüzden,
Üç senedir devredemediğim
Aslî görev oldu,
Delik deşik bir yüzü ört bas etmek...

haziran-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34980/kendime-ihanetti-bu-ask.html>

LAF ARAMIZDA...

Kırmızısını dudaklarıma ayırdığım,
Mısra mısra yavaşlattığım, "zaman"
Kelimelerimce telaşa düşüp de
Peşimde dolanan bu yalnızlık korkusuna
Kayıp bir gecenin sırrı olur mu dersin?

Omzuma dökülen yaşanmışlıklardan kalma,
Aklını karıştırmaya müsait,
Taramamaktan dolaşık acılarımı
Aşkın sessizliğinde saklamalıyım.
Dağılmamaya yeminli bu adamı, yanıltıp da
Gözlerinin gölgesine çekmişken kendimi,
Yakamı bırakmayan hüzün
Tam da dize gelirken
Ve talipken
İklimi değiştirmeye gönül;
Sakın şehrimde küstürmesin.

Sızısını dilime eklediğim,
Usul usul inlediğim, "hayat"
Sabırsızca ellerine uzanıp da
Aslımı bıraktığım şiirlerin hatrına
Kasıp kavuran bu suskunluğun
Sözcüsü olur mu dersin?

Çekilecek sancılara rağmen ben,
Karşılığını
Şiirlerinin göğsüne iliştim bu aşkın...

haziran -2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35173/laf-aramizda.html>

TERCİH

Kirpiklerime
Geceyi sürmeyi henüz öğrenmemiş,
Papatyalara ayrılmış saçlarım,
Aşka batırılmış dudaklarımla
Dilime, dünden emanet bir şiir için
Eteklerimi
Savura savura geçme yaşındayken,
Ödünç gözyaşlarını
Tedbirsiz harcamışsa bu hayat
Ve kanıyorsa hâlâ dizleri,
Yine de tutmaz mısın elimi
Acılarımı alıp gitmeye niyetlenmişken ben...?

Göz ardı ettiğinde
Mesafelere yığıldığım sesimi,
Kalbime çarpıp gidenden
Tenime dökülmüş hüznü
Kurutmadığında güneşinde,
Mısralarıma asıldıkça
Yakına direnen imgelerin sustuğunda,
Yoktan anlamaz çocuk gibi
Alıştırdıklarını bulamadığında incinir ancak.
Bu sel/in/e, bent çekmeyen kadın bu şehirde.

Sen,
Yeni bir iklime meyilli duranın
Yüreğini sevmenin suç olmadığını kabullen yeter...

haziran-2007/İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35613/tercih.html>

YAKTIM BU KADININ, MIZMIZ HÜZÜNLERİNİ

Çıplak ayaklarıma takılan,
Aşkı uzağına bırakan,
Dayatma anılarla sürgün edilmiş,
Hep şehrine çıktığım,
Düşlerimce yıktığım İzmir
Gelip dayansa kapına...
Yürek yürek onca şiiri,
Bir daha hiç durulmayacak bu denizden çalıp
Her gece,
Mısra mısra yağsa kalbine...

Gözlerinde kıymet bulmuş,
Tıka basa hüzne doymuş,
Bu şehrin her sokağında
Hayatını defalarca asmış,
Küllerinden tekrar doğmasa da
Kendini her defasında yakmış bu kadın,
Elbet şiirlerinden hariç yer bulur
Özleminin en demli sesinde.

Yeter ki
“Sen” sustur.
Bütün gücenmişliğiyle
Yağmaya kurulu gözlerimde,
İçini çeke çeke
Onca eprimiş gözyaşına
Yeniden hazırlıklı duran bu ömrü...

Mızızlanan bu dili
Yeter ki
“sen” avut...

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/35886/yaktim-bu-kadinin-mizmiz-huzunlerini.html>

GÖZDEN DÜŞÜNCE...

İssiz şikayetlerle örttüğüm
Başboş yüzler dolaşır,
Günü, geceye sürükleyen gözlerimde.
İçlerinden en kızgın
Ve en ait olanı,
Süzdüğüm aşkların tortusunda yıkar,
Kirlettiğim tüm suskunlukları...

Yaklaşmışken nefesime,
Bakmışken
“dalgasına karanlık denizlerin”
İsli şiirlerimi
Sana en yakışan biçimde özlemişken
-ki başta masumdu her biri-
Dudaklarımı kaçırdığım yalnızlığa,
Aramızı açan acılara el koymuşken sen,
Kime dert yanayım,
Beni hiçbir imgeye almayan yüreğinden..?

Diline kekremsi tat bırakan
Bu gurursuz yalnızlığı
Örselemekse niyeti sözlerinin,
İnat bir vedayı da
Pekâlâ yazar sol elim.

Şimdi,
Yarım yamalak özetlediğin bu romanı,
Baştan mı okumak istersin..?

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36051/gozden-dusunce.html>

TEMMUZ'A KÜL DÖKMEK...

Gölgene sığınmam,
Güneşinden kaçtığım anlamına gelmez.
Ki ben,
Hep temmuzda yaktım
Gördüğün bu viraneyi

İyi düşün.
Yanık tenden sızma
Çatık düşlere basmak üzeresin.

temmuz-2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36228/temmuz-a-kul-dokmek.html>

renksiz göz boyama

üstüme yıkılmış bu şehrin sokaklarından
az az toplamışsam tenimi,
yağmurlarında sabırla işlemişsem gözlerimi,
beni böyle söyleten bunca aşk
kusursuz yaslarıma bol gelmişse
hesaplarında eksik çıkayım diye değildir.

ki,
birazdan döneceğim, tutar mısın diyerek
ellerine verilen o yalnızlık
kimsesizliğimden bu yana
hiç böylesi düşürülmemiştir,
taşımaya cüreti gösterilmişken üstelik.

şimdi,
dolaştığım onca mezarlıkta aramalıyım,
bana ne kadar ben bıraktığını..?

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36468/renksiz-goz-boyama.html>

OYSA NE KADAR AŐIKTIK...

Defnetti,
AŞktan hiç çalmadığı hâlde
Kaderinden suçlu bu gelin,
Yaralı resimlerden dökülen
Kan kaybından ölmüş o gözleri...

-kim, bilebilirdi ki-

Susturdu,
Kuruntularından uyuyamayan
Dikte edilmiş bu asabiyet,
Hiçbiri yalnızlıkla incelmeyen
Bu kadar ağdalı onca acıyı...

-kim, bir tutabilirdi ki-

Uzaktan kıymete binen
Yıllanmış bu kadın,
Esmerliğinden şikayetçi yarınına inat
Hâlâ yaşıyorsa,
En baştan ölmek içindir...

Kim,
Baştan savma bir ölüme razı gelir ki..?

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36890/oysa-ne-kadar-asiktik.html>

YOLUNU GÖZLEDİĞİM...

Dalga dalga toplarken
Gözlerinin eksilmiş mavisine denizi,
Hiç öpmediğim dudaklarına
Masum yıldızlar sürerken,
Yakamoza takılan saçlarımı
Nazikçe tarayan rüzgârdan
Aldığım bir parça cesaretle
Hiç ummadığın bir ân'a verdim
Aşkı, yamacına bırakma görevini...

Yaşını otuza almış bu kadının
Yorgunluğuna sakın aldırma.
Dağınık bir aşkın enkazından
Sağ çıkardığı yüreğini
Sana kadar taşıyabilir hâlâ.

Yeter ki gözlerin,
Bir yanı hep eğik ömrümden
Kazasız belasız geçsin böyle...

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37625/yolunu-gozledigim.html>

ASLINDA BİZ...

Saçlarını güneşte kavuran,
Hovarda yıllara eşlik,
Yaş farkından rahatsız yarınlarını
Teklifsiz hebâ edecek kalp bulmakta usta,
Suratsız yalnızlıklarda
Elde avuçtakiyle yetinen kadınlardık.

Kapılarına
Otopsi yapılmış cesetlerini bırakan erkeklerden
Dikiş attıkça kanayan sevgililer doğurtan...

Ömürlerince tuttıkları çığlığı
Gecenin küflü kaldırımlarında
Asırlık bir nefesle
Sövülen geçmişlere atan kadınlardık...

Acılarından koza öreceğ kadar
Hâlâ kelebek umudu taşıyan...

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37762/aslinda-biz.html>

ERTELEDİM KENDİMİ

Biliyorum, çok zaman alacak
Hep benden önce davranıp da
Seni katıksız kollayan bu aşkın
Bütün kalelerimi terk etmesi...
Ve biliyorum ki ben,
Haklı çıkanlardan mahçup
Telâfiden yoksun
Kalanlarımca yoksul çekileceğim
Oyunlaştırdığın bu savaştan...

Artık saygı duymadığım
Hasarından değer kaybetmiş ömrümde
Dokunduğu her yeri yalnızlaştıran
En başına buyruk acım olacak
Resmen ilân edeceğim bu yalnızlık.

Söyle şimdi!
Kadınlığımın diyeti uğruna
Adaletini geri alan hayat!

Üst üste kaç yalnızlık örtersem
Korunaklı olur bu kalp?

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38199/erteledim-kendimi.html>

YAKINIM/DI UZAKLIK...

Daha ne kadar devam edecek
Kan bağıyla bize verilen
Bu mecburi sevme merasimi?
Zaman aşımına uğramış kalbimiz
Nefes nefese yaralıyken üstelik...

Beklemişlik tadından
Hor gördüğün bu ağıt,
Gecelerce demlenmekten acımıştı oysa.
Ve ben
Sigara yanığı dudaklarımda
Söndürmüştüm bu kalbi, hatırlasana...

Bildiklerini anlatmasın diye
Gözlerimi sustururken
İçinde tutmasaydın keşke
Adıma ithaf bu kıyameti.
Tedavülden kaldırdığım o aşk,
Bu kadar yalanlıyorken beni...

Kim bilir,
Belki o zaman
Sahte şehirlere sığınmazdı
Kimsenin üstlenmediği bu sızı...

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38506/yakinim-di-uzaklik.html>

KULAĞINA KÜPE...

Çalıntı cesaretle
Küllerine ölümüne bağlı
Mubah bir aşk doğmakta...

Sus pus yürek artığı...
Yaklaşma!

Yüreksiz sevgilinin ağzında
Yalnızlığını asmaktan suçlu
Masum bir kaçak aranmakta...

Sakız olmuş yalanı...
Aldanma!

Her gece,
Parmak ucunda yürüyen bu ölü toprağı,
Emanet uykular dağıtır.

Sakın uyuma!

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38673/kulagina-kupe.html>

HOŞÇA KAL

Baştan ayağa
Sevda yanığı bu teni
Nasıl çekebilir ki insan
Bunca yıl
Serildiğı dudaklardan..?

Tam da
Verdiği söze alışmışken...

Kırık dökük hayallerden sarkan
Yamalı umutların
Neresinden tutabilir ki insan?
Dönüp durduğu bu kedere
Her dokunduğunda
Ona rastlamışken...

Hele bu kalp,
Bu kadar deforme edilmişken...

Boşuna asma gözlerini
Bedenimden yaşlı ömrüme!

Kalanı
Seninle mi aşınır, bilemem...

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39624/hosca-kal.html>

HÜKMEN YENİK...

Alinyazısı özenle kaleme alınanlara
Sirasını istemsiz kaptıran
Hükmen yenik ömrümü,
Tereddütsüz gözden çıkardı hayat.
Kiri pası yerinde tırnaklarını
Bu baht körü bedenden çekmeden...

Zaten,
Gözpınarlarına ekili ödünç umutları
Mevsimsiz hasat edildi diye
Zılgıt yiyen evin küçük kızydım ben.
Küçüklüğüne has dokunulmazlığını
Büyüdükçe çocuklara devreden...

Masumdum oysa.
Açmazlığından çekici aşklarda
Kanatıncaya dek tuttuğum kalbimi,
Acil yalnızlık servisine bırakmadan önce.
Ve alingan mısralarıydım,
Ağrılı gecelerde
Tecrit edilen onca şiirin.
Sorsan anlatırdım...

Şimdi,
Kaşlarını yukarı çeken şaşkınlıkta
Sorular biriktiren sevgili!
Hiç boşuna bakma.

Asıl bundan sonra
Zalimlik haktır bana.

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40061/hukmen-yenik.html>

DİKEN ÜSTÜ...

Gittiğinden beri
En izbe yüzlerin tozunu almakta bu şehir.
Şişelenmiş aşkları, denize bırakmakta...
Sakil bedenlerin seviştiği eteğinde
Yapay iğrenmelerle
Kaybettiği şanını aramakta...

Bu yüzden
Ona bile söylemem.
Diline düşmüş kadınlardan birkaçını
Vakitsizlikten avutamadığını...

Ve şikayet etmem.
Kulaklarıma bıraktığın
Sağır eden bu uğultuyu...

Çünkü,
Durulacak gibi değil
Âhımı süsleyen bu yalnızlıkta.

Zaten,
Bir dokunabilsem
Herhangi bir yalana,
Bu ıssız
Bu günahsız beden
Dağılacak tuz parça.

Ararsın artık!
Kimde, nasıl, ne kadar..?

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40380/diken-ustu.html>

GİTMEM LAZIM

Kirpiklerinde yürüyordu
İncecik parmaklarını kışkandığım kadınlar.
Umarsız aşklara özendirip de
Yalan sevişmelerle
Seni bu kentin gecelerinde
İhanete mecbur bırakan,
Dalında duramayan o dudaklara
Bir göz süzmesiyle hapseden kadınlar.

Ve sen,
Astarı sarkmış yüzüne
Oldukça küçük gelen
Çekiştirilmiş gülümsemeyle dönüyordun,
Ayrıdığın yavaş adımlarınla eve.

Ve her bildik gecede
Kızılına kaç güneş yakılmış
Akıllara zarar saç tellerini topluyordu
Gerçeğe kör kalan ellerim.
İkincil kadınların suskun tevekkülüyle...

Her sapa yoldan
Eli boş dönen bu yürek,
Yokluktan mecburen tutsaksa aşka...
Ve geç kalmışsa
Kaybettiği "ben" i aramakta...
Sen en iyisi bizi,
En yakışır ölümle uğurla!

Sessiz ol.
İçimden geçen şiirler toplanmakta...

temmuz-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41386/gitmem-lazim.html>

OTOBİYOGRAFI

Senin hikayen,
El yazınla not düştüğün kaderini
Göz ardı etmeleriyle bitti.
Yüküne bir omuz verseler
Hafifler miydin sanki?

Birçok kentte doymuş,
Ama hiçbirinde doğmamıştın.
Ve hiçbirine
-İzmir dahil-
Ait olmamıştın.

Mutluluk sırasını, çabucak savan
Haylaz bir çocuktun.
Saklambacın kaçınılmaz ebesi,
Evin hep kayırılan küçüğü...
Kışın gelmesine epey vardı halbuki.

Yaşın tutmazken girdiğin
Bir sınavdı hayat.
İşaretlediğin yanlış seçenekle
Tekrarı muhtemel bir ikmale kaldın.
Belki de,
Afla dönmek isteyenler için
Saklı tutulan bir haktın.

Gözlerini dağılayan aşk uğruna
Kendini bir gecede çaldıran,
Benzeri olmayan infazını
Göz kararıyla hazırlayan
Hayalleri kocamış bir yaşamdın.

Bu yüzden
Artık vazgeç.
Hırsızını arama!

temmuz- 2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41669/otobiyografi.html>

GİTME ZAMANI...

Mezar taşımı kucaklayıp
Gömülmeyi beklerken,
İlahî takibe girmiş ölümümü
Karın tokluğuna ertelediğim bir kentti Isparta.
Yüzüne hep tersimi astığım,
En yalnız yanışımda
Şakağıma dayadığım...

Hesabına teminat olarak yatırılan
Saklanmış onca anı
Ve göze alınan bunca sızı
İyi niyet göstergesiydi,
Taksitlendirilmesinde acıların...

Zaten,
Düştüğünden bu yana
Bağrında yer arıyor,
Gözlerine bakamayan bu kadın.

Bu yüzden,
Burnu havada bütün cümlelerimi unut!

ağustos-2007/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44112/gitme-zamani.html>

GAFLET UYKUSU

Biliyordunuz,
Her Şehrin kara kışına
Bencil ayazlar karıştığını...
Kimliksiz evlerin
Kıymetsiz duvarlarına
Kaç kavga izi asıldığını...

Biliyordunuz ki
Bu yüzden;
Bu Şehrin adamları,
Kadınları,
Sözüm ona insanları gibi
Sizler de
Alacalı ruhlarınızı
Taze kirlere bandırarak
Arınacağınızı sandınız.

Ve ömrün;
Gözleri yosun tutmuş,
Kalpleri çapaklı kaç kadına
Tezgahtında tuzak yazgı dokuduğunu
Hiç hesaba katmadınız.
Oysa;
Bir yerlerde çok ucuza,
Hafifmeşrep acılar satıldığını biliyordunuz.
-ama hiç oralı olmadınız-

Çünkü;
Gönlün bu hazmı zor kederini
Yaşamsal öneme sahip umutlarla
Yel değirmenine kafa tutma deliliğinde
Taklit Don Kişot'a yüklemek kolay değildi.

Haklıydınız!

ağustos/izmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49257/gaflet-uykusu.html>

TESELLİ

Uğraşma.
Eylül aralamaz dudaklarını
Yaz artığı aşka.
Sevişmez.
Tadı damakta kalmış kadınlığı
Bırakır ilkyazın kapısına.

Aldırma.
Mevsimdendir
Bu kadar dökülmesi heveslerin.

Hadi!
Çek şu gökyüzünü de uyuyalım.

eylül-2007/İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49690/teselli.html>

kabul

yalnızlık payı bırakılmış
ve bir o kadar daraltılmış hayat,
"alıp başımı gideceğim" diyen
annem kadar kalıcıdır başımda.

öylesine mahkum...
öylesine malum...

eylül-2007

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54077/kabul.html>

GEÇMİŞ ZAMAN TOPLAYICISI

Geceydi.
Gözlerine dağılmıştı saçlarım.
Zamansız kurgulanmış bir öyküden
Yara bere içinde henüz çıkmıştım.

Geceydi.
Ve ben,
Yüzünde unutmuştum bir yüzümü.
İnkara kalkmıştım
Kendimi yalanladığım dilimi.
Çocuktum oysa.
Yaşımı, ele verdiklerimle toptasam da...

Düne karışmıştı aşk.
Bu yüzden,
Oldukça gürültülü düşmüştüm
Kalbinin verandasından.
Yetindiklerimle yaşlanmıştım.
Kayıplarına iğnelediğim her umutla
Aslında uzaklığını kayırmıştım.
Ki epeydir,
Cezalandırılmış bir tenin
Suskunluğuna yaslanmıştım.

Geceydi.
Dudaklarına eğilmişti kainat.
Kıskançlığımdan,
Koşar adım sevişmelerimizin
Tadını çalmıştım yatağından.
Yalnızlıkla beslenmiş her ölüm için...

Zaten,
Başka nasıl bulunurdu ki katilim?

ekim-2007/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58060/gecmis-zaman-toplayicisi.html>

asimile

bu terk ediŒi,
sevi tarihinin
küflü arŒivinden kiraladığın bir kalple
hesabını kapatmıŒ vicdana
sığdırmak zor değil.

zaten,
senden önce davranıp
kendimi,
çok hisseli aŒkının
bildik bahanelerinde
defalarca öldürdüm.

bu yüzden,
bedenimi
her seviŒmeden sonra
yalnızlığın kancasına assan n'olur...
asmasan n'olur...

kasım-2007/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/64670/asimile.html>

terk edilifin kronolojisi

I.

oysa ben,
tam da dudaklarima kiraz alıyordum.
sepya salarima güvenip
gözlerine teslim edilmek üzere
avcumda
kavgalarını ayıklamış bir kalp,
adımlarını yakalamış bir dş tutuyordum.

sen,
yokluğunun ağrısını
ustaca örterek gidiyordun.

II.

ardından,
sayısız gözyaşı sakladım
mandalin kokularında.
-ve ıssızlaştığında
denize indiğimiz o yol-
kaç sus kaybettim
kasımpatı yapraklarında.

zulmünden yarım kalmış bir yürekte
ibadetina sadık bir yalnızlıktır bu.

III.

geçmişe yalancı tanıklıktan
acılara yataklık yapmaktan
yargılansa da zaman

gelmen,
akıl taşlarından bir dilektir artık,
hıdrellez bahanesiyle toprağa zilen...

Kasım-2007/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67095/terk-edilisin-kronolojisi.html>

DÜŞ

Omuzlarını ört aşk.
Mahşerî yalnızlığa çekil!
Tuzparça dağılmış bu teni
Yorgun,
Yaralı,
Kayıp umutlardan temizlemem gerek.

Aslında,
Önü kış, ardi yaz
Günaha duran bir tembihti bu.
Bir adım ötesi...
Ah bir adım ötesi,
Göz göre göre yakılacak bir bedendi.

İçimdeki ölüleri küremekten yorgun düştüğümde,
Yirmi ikinci harfi gösteriyordu düşsel zaman.
Kendini,
Yeniden hecelere bölüyordu.

Biliyorsun,
Aynı kalbin imâlâtı
Dilime dolanan bu sızı,
Bu savruk mâzi
Ve şiirselleştirdiğim sen...

Şimdi,
Kıyametine sürüklenen
Gözü kara bu teni
Unuttuğum duanın deliliğinde durdurma sakın!

Bırak!
Tozu toprağa katan sessizlik
Bu gece konuşsun!

9.12.2007/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72103/dus.html>

YÜZLEŐME

Görmezden gelinen
Kara kuru
Miyop bir kızdı korku.
Hüsrarı,
Otuz yaşa ertelemekmiş,
Bir başka deyişle.

Yıllarca susabilirim.
Ya da
Yıllarca küfredebilirim.
Hayat,
Dozunu arttırdıkça acının
Sabırdan, sınıfta kalabilirim.

Şimdi git.
Muhasebesine güvendiğın
Bir vicdan bul!

Çünkü,
Bu günahınla kendine bile sığamazsın!

25.12.2007/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75456/yuzlesme.html>

AŞK, UMUDA EKLENMEZ

Nefesi hüzün,
Gözleri
Emanet güneşler giymiş,
Kendi yazdığı hikayesinde tutsak,
Eksiltilmiş bir kadını aşk!
İç sesiyle yürüyen...

Kırık dökük bir kalbin
Sızısını üstlenmekten yorulan,
Mayalanmış acılarla yoğrulan zaman;
Böylesi bir yangını körükleyen gözlerine,
Dağıtacağı hayatlara rağmen
Kıyısına bile razı olduğum dudaklarına
Ortak olur mu dersin?

Ya sen?
Yalnızlığına inat olsun diye
Kendini daha ne kadar sağır edeceksin?

Ayazında saklanacaksan bu şehrin,
Ve bu şehrin mevsimlerini yoksullaştıracaksan,
Epeydir özlediğim şarkıdan
Mahrum bırakacaksan beni...

Söyle
Bu gece
İçime yığsın notalarını aşk!

Yıldızlara adanırken bu beste
Söz.
Ağlamayacağım.

10.01.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79423/ask-umuda-eklenmez.html>

NADAS

Aşk
Önce gözden düşer.
Dudaklara değmeden...

Tercih meselesidir bu esnada ağlamak.
Ve masum bir suçtur
Tadını bildiğin o boşlukta
Kalbini unutmaya alıştırmak.

-Ayrılığın kaçınıcı safhasında
Ağırlaşır hüznün?
Kaçınıcı şiirde
Kaybolur izi gidenin? -

Kendi yalnızlığına bile sığar insan.
Geceyi gündən çalmadan...
Hassas bir hesaptır
Acıları hanelere eşit yazmak.
Kalansız bölünmezken vicdan...

-Yenilensin artık
Eskittiğim merhamet.
Çünkü cevapsız bir sorudur
Bu mahrumiyet.-

İşte böyle ziyan edilir zaman.
Böyle katık edilir tövbeye her "ân".
Ve gün gelir sana
Yetim bir yağmur bırakır, çaldığım bulutlar.
Gözleri hep Nehir'ce kızan...

01.02.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86118/nadas.html>

TEKİL KADINDA ÇOĞUL TENHALIK

Beklettiğim ağlamamı
Bir ocuğun mızıkılığına iliŐtirdim
Benden giderken bu Şehir.

YaĐmuru buluta kűstűrűp
Alınan bir mevsim sararken başıma

Uykularımı
ű uruŐa satacaĐını
Bilmeliydin gecenin.

El ayak ekilsin. Bekle.

Zaman alır alıŐması
Yalnızlığı ayrılıkla seviŐtiren bu kederin...

12.02.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88351/tekil-kadinda-cogul-tenhalik.html>

şehir, şiir ve aşk

şehrine küs sahiller gitti önce.
ardından tüm şehir...

oysa,
haddini bilmez nisandan
henüz çıkmıştım.
ölecek kadar bile
vakti yoktu aşkın...

şiirine süs sevişmeler eskidi sonra.
ardından tüm şiir...

oysa,
dize gelmez mısralara
çoktan hazırlanmıştım.
kalacak kadar bile
yeri yoktu aşkın...

şehrine küs sahillere,
şiirine süs sevişmeler döndü yine.

ardından tüm şehirlerdeki şiirler...

01.04.2008 / ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102192/sehir-siir-ve-ask.html>

AŞK TEDİRGINLIĞI

o gün
nazikçe uzandı hüzün
nilüfer yaprağına
mahçup göğün altında

kapı ağzında yaŐanmıŐ aşkın
hatırı sayılır  beş anısıyla
adres deđiŐtirirken aklım,
uğramadım hiç semtine adının.
belki de bu yüzden
kendimle hiç konuŐmadım.

o gün
hayretle sustu elim
bir Őarkı nakaratında
senden çok uzakta

yerleşmeye gelmiş yalnızlığın
o çok bilindik tavrıyla
ezber bozarken kalbim,
seviŐmedim hiç yastayken tenim.
belki de bu yüzden
seninle hiç konuŐmadım.

bugün
Şiirlerde savaŐırken sözlerin
ben aşk olmaktan vazgeçtim.

02.04.2008 / ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102496/ask-tedirginligi.html>

İHTİMAL DAHİLİNDESİN

" Ve kayığına bindi, yanına bir anlam aldı, açıldı." (Özdemir Asaf)

Zamana rehin bıraktım cümlemi
Zamirlerden "sen"den aradığım.

Üstüme yürüyen bu kent
Bir düşü çığınyordu ağzında.

Yıldızlar kırık...
Geceler eğik...

Güne varmadan ölüyordu her umut.

Oysa

Şiirlerin tanıyordu nefesimi.
Biliyordu
Kapına dayanan bu kalbi.

Bu yüzden
Aşka inandığında yazılacak bir şiir İsmarladım sana.

Ve tüm sözler eskiyecek
Aslı inkâr
Sureti kayıp bu kadını bulduğunda.

Şimdi
İstedığın kalpten başlayabilirsin
Kendini yormaya...

03.03.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103604/ihtimal-dahilindesin.html>

GÖÇEBE

İki sıra akşamsefası,
Terasta plaj yorgunu güneş...

Büyüme
Seni sevdikçe şımaran
Çocuksu bir telaş...

Sonrası...

Yakamozu ödünç denizde
Çıplak bir tutsaklık...
Şimâli kaybeden yıldıza
Yakışır bir pişmanlık...

Ya elde kalan?

Aşktan taşınan mevsim,
Yaz artığı bir kalp...

09.03.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103918/gocebe.html>

SÜRREALİST DÜZLEMDE MANZUM MASAL

Bir varmış
Bir yokmuş
"Hep" varmış,
"Hiç" yokmuş

Dağlar bağları
Ölüler sağları doğurmuş.

Kimi doğanlar keşke'ye
Kimi pişmanlar ölmeye hevesliymiş.

Mutluluğu taklit
Yalnızlığı hakiki bir diyarda
Mil gözlü
Kil saçlı
Yaşamı zûl kız
Habire sus'armış.

Kayıp dudakların seyyahı
Susulanları toplarmış.

Gel zaman
Git zaman
Bu seyyah
Topladıklarıyla sessizliği yazmış.

Mil gözlü
Kil saçlı
Yaşamı zûl kızın babası
Dillendirilen sessizlikte
Dünü güne karışmış yüzünü görmüş.
Kız da yüzüzlüğü...

Babasını orada
Kabaca düğümleyip
Sesini kızgınlıkla çözmüş.

Ve işte o anda
Mutluluğu taklit
Yalnızlığı hakiki bir diyarda
Evlat katili oluvermiş bir baba.

Bu yüzden
Elindeki tüm öyküleri
Şehre serpmiş seyyah.

Kızı geçmiş
Babasını gerçeğe yem ederek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105526/surrealist-duzlemde-manzum-masal.html>

kutsal bir zan'mış aşk

ayağa düşmüş anıları toplayıp
ikinci el mâziye
ilâve ederken kendimi
hangi şehirde öldüğümü unuttum.

mezarımı aradığım kalp,
üstümden çekip alırken bu toprağı
hangi şiiire düştüğümü sormadım.

zaten
adı şehir, dili şiiir adamın
rivayet edilen öyküsüne
bilmem kaçınıcı kez konu olurken aşk,

deniz yoksunu , uzak bir evde
yeniden istilâ ediliyordu yalnızlığım.

oysa ben,
kaç rüzgârda üşüdüğümü hiç saymadım.

bırak
düş çaldığım tecrübesiz acılarda
umut özgürce mayalansın.

09.04.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106171/kutsal-bir-zan-mis-ask.html>

GÖZYAŞI FALI VE ÜZGÜN EMANET

Karanfil kadar önemi yok saçların
Yerde çizdiği şekil bir de baklaların.

Herkese eşit dağıtılan yalanlar güzel
Şaşkın şaşkın bakan deniz bir de.

Kahvesi tez içilmiş gözlerimin de
Falına bakar mı ki çingene?
Gözyaşımın önce
Yetişirse tabi telvesine.

Mesafe
Az da olsa
Çok da olsa
Özlemek aynıdır her yerde.

Ve
Yaşamdan daha gerçek bir öğretidir Jale.

İzmir'e emanetimdir.
Bir de şiire...

19.04.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109425/gozyasi-fali-ve-uzgun-emanet.html>

KAYIP

Siz reddetmiştiniz haritadan
Aşkın unuttuğu şehirleri.

Kalpleri boş,
Yatakları dolu kadınlar
Bunu size nasıl soracaklarını bilemediler.

- Bir defada
Ne kadar kalabalıklaşırsa sevişmeleri,
O kadar yalnızlaşırdı bedenlerinde kocaları. -

Siz görmezden gelmiştiniz
Tensel olup da
Tinsel olmayan tüm birleşmeleri.
Ve bir türlü "bir"leşmeyen kalpleri...

Oysa
Yanıbaşınızdıydı
Bütün aynalarda hâkir görülen yüzünüz.

Sahi?
Bu,
Kaçınıcı yüzünüz?

29.03-29.04.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109675/kayip.html>

ÖLÜ DOĞUM

Oysa
Daha bu sabah
Dudaklarından doğmuştu gün.

Issız, marazî dünyaya inat,
Ve yıkılsın diye duvarları
Kalbimin
Aşk manzaralı odalarını
Mayısa boyamıştın sen.

Evet
Daha bu sabah
Gözlerinde susmuştu dün.

Tatsız tuzsuz tarihe inat,
Ve yansın diye izleri
Yalnızlığımın
Mateme teslim yüzünü
Kapı önünde bırakmıştın sen.

Söyle
Çiçeğe dursa da dünya
Artık
Aşka çalar mıyım sence?

06.05.2008 / ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111546/olu-dogum.html>

K.i.S.T

"kendim istedim sancımı tanımayı"

Geçtiğim sınavların sayısıdır
Saçımın beyazları.

Peki.
Kaç beyazın toplamıdır
Rahmimde izinsiz büyüyen bu sancı?

10.05.2008/ ...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113389/k-i-s-t.html>

HÜZNÜMÜ AVUTUR MUSUN ?

_____Derya'ya (Karya)

Yalınayak kaçtık
Çarpık yüzlerini
Yanak yanağa vermiş evlerin arasından.

Kapı önlerinden kovalandıkça çocukluğumuz
İnadına pamuk helvaya sığındık.
Ve çokça sarıldık
Defnettiğimiz her güne.

Kol kola gezmeyi
Ve düğünlerde kız kıza dans etmeyi geride bırakırken
Sessiz sedasız serpilip gitmişti hayat.

İlk aşk,
İlk ayrılık,
İlk yemin...

Acının törpülediği kalplerdik.

Sonra
Ayrı şehirlerde
Belimizde kalın kırmızı kurdele...
Dünyanın sığıdığı
Bizim sığamadığımız birbirine yabancı iki ev...
Kadınlığımızın eskidiği
Karnı burnunda geçen her gün...

Yeni acı,
Yeni ayrılık,
Yeni karar...

Mezarların susturduğu düşlerdik.

Bir çırpıda söylenen,
Kırıp döktükten sonra
Kıymetsiz pişmanlığa dönüşen sözlerdik bazen.

Bazen de
Söylenmeye bile üşenen,
Uzun sus'lardan sonra
Uykusu gelmiş bıkkınlığını pışpışlayan misafirlerdik.

Gözlerimiz astarlanmasın diye
Çoğu gece kalplerimizi kapattık.
Ve soğumasını bekleye bekleye acıların
Taş kesilen aşklara kaldık.

Œimdi
Gitmek istesek de bizi almaz.

Yalnızlık bile kapı duvar.

19.05.2008 / ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115666/huznumu-avutur-musun.html>

DARGIN TASVİRLER

I.

"az hasarlı bir gece"

Dudaklarımda birkaç çatlak...
Saçlarımı okşayan anlık rüzgâr...
Dün astığım gözlerimi
İpte unuttu iki ıslak mandal.

II.

"yatılı gelen hayal kırıklığı"

Yaşına hürmeten affettiğim mayıs...
Baştan savdığım yirmi dördüncü gün...
Göbeğini kendim kestim
Senden olma
Dünden doğma düş'ün.

III.

"dağınık kalbin avuntusu"

Elimdeki görümlük bu barış,
Meydanı boş bulan hüzne
Sesi yorgun bir yanıt.

IV.

"sitem"

Kıymete bindiyse aşk
Ürkek kalplerde

Yazık...

26.05.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118397/dargin-tasvirler.html>

İÇ SES

Hassas,
İpekten bir ân'ı
Kırıştırmaktan korkar gibi
Bir şehirden
Diğerine gider gibi
Dokundu kadına adam.

Bütün perdelerini
Güneşe açan pencereler gibi
Bir şehirden
Diğerine yaklaşır gibi
Baktı adama kadın.

Kendisinden
Yaşça büyük hüznü,
Boğazında
Ömürlük düğümü vardı adamın.
Yaş farkında kalan aklına rağmen
Kadının gözlerini
Gözlerine aldı.

Bayram gününe has
Panayır sevinciyle gülümsedi kadın.
İhmâl sonucu ölen duygularını gizleyerek...

Denize karşı kurulan sofralar gibi
Bir şehirden
Diğerine göç eder gibi
Kaldı ipekten bir tat aralarında.

Sen de bırak artık
Ötesini kurcalama!

04.06.2008/ ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120140/ic-ses.html>

DUA

I.

Aklımı çekiştirip dururken adın,
Huzursuz şiirlerde
Ellerimi kesiyor sessiz harfler.

Ve sensiz
Koskoca şehirde
Söylendiği anda
Eskiyor kelimeler.

II.

Yeni baştan
Ve elbet
Yine uzaktan
Dokunmalı bu düşe.

Fakat aşk,
Dirseklerini dayayıp
Aşağı sarkan bir çocuksa dudağında,
Ne yapıp edip
Diline dolanmalı
Cesur bir ıslıkla.

III.

Gitmeyi lüzûmlu görmeyenler,
Enkazlarına sahip çıkma uğruna
Öldüre öldüre kaldılar.

Kalmayı zaten hiç düşünmeyenler,
Nankör bir geceden çıkıp
Unuta unuta gittiler.

Sense
Baştan seçmedin
En az İstanbul kadar
Kıymetini bilecek bu şehri.
Hüznü denize sarıp
Bir kadeh gökyüzüyle
Sarhoş olacak kadar
Aşkına öykünen şehri...

Bu yüzden ben,
Vakitsiz sancılarla
Eksik doğan her günü
Anaç geceye evlatlık verdim.

IV.

Nehirler çiziyorum Şimdi
Şehirler arası yollara paralel...
Hasret kaldığı denizi sen...

Mavi siyah gecenin
Menekşe teninden
Sana dökülmeyi bekleyen...

23.06.2008/ İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/125920/dua.html>

HAZİRAN AYIP ETTİ

Tadımlık esen rüzgârı,
Sevgilileri avutan denizi ayıran
Pencereye yaslıyordum omzumu.
Uzun uzun dokununca yüzüne
Sokağa kaçıyordu gözlerim.
Yol gözleyen anne merakıyla
Peşime düşüyordu gülüşün.

Saçlarımı ellerimle tokalıyordum
İyice bunalan ensemde.
Terde yüzen birinin
Şansı olur mu sence?

Şu rüzgâr, daha insafli olamaz mı ki?
Hayır vereceğim sırtımı sokağa
-ki onun da hakkı serinlik-
-ama ne serinlik bir görersen (!)-
Yüzüne düşecek yüzüm.

Aman,
Bu ter ıslah olmaz, deyip
O ihtimali baştan elesem
Yemin ederim
Olduğum yerde gölleşeceğim.

Yapış yapış dolanmışken İzmir'e
Kalkıp bir de şiir okudum ya,
Malum mısradan vurguyu alarak...
-E o kadar da değil artık-

Kıyıya gittiğimde
Çoktan anlaşmıştı denizle rüzgâr.
Gün doğana dek
Kendini affettirme telaşındaydı yaz.

Rüzgâra söylenmişim,
Saçlarıma söylenmişim,
Coştukça coşan
Kaynağına söylenmişim terimin.
Ve yeterince mahçuptum
Sesi çıkmayan sandalyeme karşı.

Olan olmuştu evet.
Ve sen
Kalkıp
Yanıma bile gelmemiştin.

Meraktan ölmeme rağmen

Gözlerimi tembihlemiştim giderken.

Eteğimde
Tedbirlik bir parça rüzgâr...

Oh olsun!

30.06.2008/ İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127459/haziran-ayip-etti.html>

AŞKIN İSTANBUL HÂLİ

Sana gelirken
Bilerek unuttum
Bir valiz kırgınlığı
Otogar emanetinde.

Ve çok bekledi diye dudaklarım
Senden habersiz
Öpüverdim şehri.
Ölçülüydüm epeyce.

Baştan çıkarmaya yeminli
Gece kokulu
Bronz tende
Çoğul çekimlerken özlemi

Anladım.
Ne tarafa düşerse düşsün
Yerini yadırgayan nefesler vermektir
Aşkın İstanbul hâli.

Bu yüzden
Anlatmamıştım o gün,
Yalnızlığımın
Omzuma çarpan adamın üstüne düştüğünü,
O despot gözlerin
Kaldırırma nasıl döküldüğünü...

Yorgundum çok.
Bazı gençlik heveslerimi
Yolda kaybetmiştim.
Ve
Sevgilerini
Bahçe mezarlarına gömen
Bir aileye üyeydim.
Yaşıma denk düşmeyen bu aşkı
Bu yüzden sahiplendim.

Sana gelirken
Tok evin aç kedisiydim.
İşteşliği
"Seviş"melerde öğrendim.

Ve çok borçlandı diye kalbim
Son çare
Satıverdim geçmişe.
E, üzuldüm yine de.

Senin

Odağı ben bir kerelik bakışına
Duası reddedilmiş bu bedeni
Yüz kere adak verirken

Anladım.
Kime giderse gitsin
Tadına alışılan ayrılıklar doğurmaktı
İstanbul'un aşk hâli!

-bilemezdim ki-

22.07.2008/İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142071/askin-istanbul-h-li.html>

AVUNTU

Kaçak göçek bir aşka
Gayrimeşru düşlerden
Derme çatma bir kalp yaptım.

Yuvaya dönen yaralı kuşun
Marifetsizliğidir bu.

-Sabret-

12.08.2008/ İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143052/avuntu.html>

UĞURLAMA...

Billûr bir avizeyi andırırdı gözleri.
Bir gece
Üsküp'te sönsün diye ederdi duaları.
Memleket toprağı koklarken
Gırtlacağına kadar
Hastalıklı bir tarihe batmıştı.

Önce kendini unuttu.
Sonra
İlk o öldüğü için kızdığı karısını...
Çocuklarını,
Torunlarını,
Açlığı,
Tokluğu...

Her an dağılacak bir iskeletti kalan.
Dağıtmadan sarılmaya çalışan kollarımı şaşkırtan...

Ne kadar sürede erir insanın kolu, bacağı, sırtı...
Etleri tutunmayı başaramazken...

Bir avuç kemik defnettik
Geçen çarşamba.
Toprağına da alışır
Barışsın yeter ki kavuştuklarıyla...

* alzheimer hastası dedemin dün, 7'siydi.
nur içinde uyusun...

27.08.2008 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144010/ugurlama.html>

MAHKÛMIYET

İsıarılama evlerde
Ezberel kurulan hayatlara
Yama yapa yapa;
Aşk,
Yer tutmaz olur ortalıkta.

Zorunlu alanlar dışında
Kısmen özgürdür işte.

İkâmetgâhı yoktur.
Bu yüzden
Ait değildir
Hiç kimseye,
Hiçbir şehre...

Artık,
Yıllanmış öfkesiyle
Sadece mültecidir o kalpte...

29.08.2008/ İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144364/mahk-miyet.html>

HEVES

Çünkü
Ölüyorduk yaşamak için.
Biriken korkularımızın
Mezarını kazıyorken aşk.

Ki aşk,
Küllenmiş bir şehir aslında.
Antik yangınlarını göğsünde söndürmüş...
İki şiir arası,
Kıskanç ellerde
Mısrada oyuncaklarla avunan...

Ve ben,
Sana geç kalmaktan
Denizini küstürmüş bir kıyı...
Üstelik
Barışması da
İlkgüze rastlamış...

Bu yaşlı kahrın günahını
Kim üstlenirse üstlensin...

Artık,
Önüme çıkan bütün hüznlerin
Ortak adresi ben olmalıyım.

13.09.2008 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149054/heves.html>

sözleştığımız yere gelmedi aşk

şu önümdeki dik yokuşla
sabrımı sınavan
bu çok yabancı,
aynı zamanda yalancı sokağına şehrin
bilerek ve isteyerek geldim ben.
yara bere içindeki mâzide
düşe kalka büyüdüğünü zanneden
genç kızlık aklımla değil üstelik.

soyismini çoktan eskitmiş,
adresi kayıp bir çehreyi
avuçlarıma bırakırken zaman
sözleştığımız yere gelmedi aşk.
hüsrana uğramaya elverişli değilse yaşınız
sızlanmanızı engellesin diye
gurura da ihtiyaç duyulmuyor.
rastlantıya bırakılan düşler
böyle böyle birikiyor.

yüz çevrilmiş bütün cümlelerimi
çocukluğumu gömdüğüm eve gönderdim.
besleme ömrümün gözleri
ıslak olmamalı, değil mi?

şekilsiz kesildi sesim.
üzgün değilim.

20.09.2008/ İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151126/sozlestigimiz-yere-gelmedi-ask.html>

AYRAÇ

Buluttan nem kapan
Ağlak gökyüzü gibi gözlerim,

Kırılma pahasına uzattığım
En piç yalnızlığını avutamayan ellerim,

Hatırı kırk yılla sınırlı
Taze çekilmiş acılarım var.

Bayramlık kederlere eşlik...

29.09.2008/ İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154172/ayrac.html>

BUN

Düşlerimin eskittiği deniz
İçimle yıkadığım kumsala uğrama artık.
Yorgun yıldızlardan medet umma.
Sarma başıma rüzgarı.
Gölgemi al.
Bitir şu kavgayı.

Çek git sokağımdan
Ey kızgın gece!
Payına düşen
Lanet bir küfür
Tam da dilimin ucunda...

Öyle hapsolmuşum ki sözüme
Çıkmak ne mümkün dışına.

Oysa
Çoktan unutulmuşum
Bu vasat hikayede.

Rehin alınmış hayatların
Bilmem kaçınıcı tanrısı!
Bizi değil
Biraz da kendini dinle.

Çünkü,
Herkes eğreti
Kendine uzak bir kalpte.

05.10.2008/İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155228/bun.html>

MÜNTEHİR

Parke taşlarını söküyor yerinden şehir.
Tasarlanmış esirliğini unutup
Saklanacak yeri bile yok bu kalbin.

Ağıtlarla dilini eskiten şehir.
Yak aşklarımı!
Yık, kırk birinci basamağı!
Ruhunu
Sözünün kıyametiyle bileylemiş meğer yâr.

Zor.
Üstüme devrilen cesedine
Yeterli toprak bulmak...

Geceler henüz yetim kalmışken...

08.10.2008 / İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/156055/muntehir.html>

son kilit

yağmura heveslendiğin gündü.
bulutlardan yüz bulmuştun kaybettiğin yüzünün yerine.
denizi sırtlamış getiren bir gözyaşı bile
vazgeçiremedi seni bu hikayeden.

yorgundun üstelik.
gecenin hangi çıkışına koşsan... kapı duvar...
hangi kadının gecesine düşsen... sahte bir anahtar...

oysa
sözüne sürgün,
kalbine kızgın,
yaşına denk son kilidiydim yalnızlığının.
bu yüzden
aşk oyalı dudaklarımın
dağılmış rujuydu hüsrân...

zira,
iskartaya çıkmış düşlere rağmen
kimsesizliğimden tutma diye
sesimin taklit kalabalığına inan diye
şir yazıyorum hâlâ.
mevsime uygun bir denizin
mısra mezarlığında
her söz kendine yer bulur nasılsa...

arkasında duramayacağım,
yakılacak bir karar var şimdi avcumda.
zaten
neyin nesi ki bu sessizlik?

uzağında durmaya
mecalim yok bilesin.

Ekim-2008/ İstanbul

Kaynak:

pusu

bu tenin sızlayan pasına rağmen
dudaklarımın ömürlük yalanına,
uykularımın en köz rüyasına,
yasların en saklısına
tanık olduysa bu gök
ve sustuysa benimle bir,
gözlerimle çizilmiş haritanın
o gündün beri yanan kıyısında dinlenmeli artık.

sırf bu yüzden
düşten bozma bir pusulanın
hiç istenmeyen istikametine
çekip gitmeye hazırken aşk,
içimi yakan, yıkan, yıkayan hüznün
bu dayatma mesafeyi
başıma sardı diye
ellerimin dilsizliğine esir olacak değilim.
ki biz,
yastığımızın altında durdukça
zarar ettiğimiz hisleri satıp
hakiki bir umudu da yazmasını biliriz.

ey denizini gözlerime sığdıran adam!
en iyisi biz,
çekişen bir yıldız
şah damarına dayayalım gecenin.

görelim bakalım
küllerinden nasıl doğuyormuş gün...

Ekim-2008 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159095/pusu.html>

leşim

aşklar boyu
boğazıma durmuş aynı küflü lokma...
gözlerime yürümüş
aynı sedef kakmalı yüz...
artık nerden bakarsan bak
her yalnızlığın hacmi birmiş zaten kalbimde.

bu yüzden,
yangına açılan dudaklarına bıraktım
ağız dolusu güz kırığıyla baş etmeyi...

saçlarımda yuvalanan bu evcil hüzün
bana kalsın.

Ekim-2008/ İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161524/ulesim.html>

veda

çoğul çekimlenmiş bir cümleye
hep tek başıma sahip çıktım ben.
aslı astarı olmayan sözler sildim
sessiz harflerden yüzüme dökülen...

kaç yerinden kırıldıysa artık bu düş
esaslı bir alçı bile
bizi iyileştirmeye yetmez

...

yoksulluk ellerini kırıp geçirecek önce.
sonra saçların telaşlanacak...
göç edecek
sesini mesken tutmuş şarkılar
ama asıl,
dudaklarının kuraklığında
yitip gidecek son mevsim.

bir kıyamet nasıl büyütülür,
nasıl taşınır bu kor gibi enkaz
ve bir şehir eteklerini toplayıp
nasıl bir anda gider, öğreneceksin.

eskittiğimiz tüm şiirler
az yıldızlı gecelere eş olsun artık.

usulüne uygun bitmiştir bu aşk
böyle bilinsin!

fotoğraf: alberto conde

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/163642/veda.html>

kuyu

gelmişine geçmişine sövdüm bu yangının
neresinden tutsam, elimde kalan bu şehrin
ki zaten biliyorum
iki yakası bir araya gelmeyecek bu aşkın ...

sizce hangisinde
kimsesiz bir ünlem olmalıyım ?

...

koskoca bir Nehir geçerken içinden insanın,
ha deyince ölemiyor işte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164638/kuyu.html>

yedi ayrı kaderin toplamıydı
doğuştan kederli kalbinin odaları.
sorgusuz sualsiz gelen genç kızlığında
çocuk gözyaşlarıydı
yetimliğin bu fotoğrafı...

hangi renk yakışır sana,
hangi türkü seni ağlatır,
aşk gönlüne düştüğünde
saçlarındaki kimin ıslığıdır?

...

gözlerinin
yarım kalmış çılgınsın,
eğik kirpiklerinin ardında
sessizliğe mahkum...

*öğrencim Pirsultan'a ...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/165107/1-7.html>

gri

koynunda uyurken mevsim
şehrin ağrıyan boğaz'ında
kendi imkânlarıyla büyürdü aşk.
deniz, gözlerimi oyalardı
fakat oya'lanmazdı
bu yakadan o yakaya
kaç kez batıp çıktığım tığla.
ve ellerindeki imbatın
uzak sokaklarındayken böyle
en çok
öksüz saçlarım alınırdı sana.

güneşe küstüğüm gibi
küserdim
aralık'tan bakıp kaçan gözlerine.
sen çağrıcaya kadar
çıkamazdım
ayaza duran şiirin kalbinden.

oysa
dudağından düşen bulutların
rujuma muhalif yağmuruydun sen.
söküğünü dikemeyen göğe minnettar...

kismetsiz toprak kadar mağrur,
asaletine sadık gece kadar
suskusam şimdi böyle
sadece özlemişimdir.

ilkyazı özler gibi...

kasım-2008/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/171057/gri.html>

azap

[italik] her gece gözlerime basıyorsun, on yaş adımlarınla... [/italik]

"teyzeme"

daha o vakit özledim seni
daha o vakit...

demir kapı
günle birlikte devrildiğinde üstüme
gökyüzünün ölümüne tanık bir avluda
yakılan ömrümü
en iyi ellerimin kınası anlardı oğul.
ve sensiz geçen onca yılın
kayıp mezarında
baş ucu duaları gibi
günü geceye katık ederdi yüreğim.

meğer dünya dediğimiz
cehennemin ta kendisiymiş oğul
ve tam da bizim gibiymiş
rahmini de bebeğiyle düşürmüş ana...

on yedinci yılın şerefine
hiç yaşanmamış zamanlarım var.
satılık...
gözlerimin içine bakan ihtiyara
git de haber ver oğul.

Ocak-2009/ İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/184628/azap.html>

yapboz

gözlerine öykünen yıldızları
sakladığım bu gök,
kırdığı kimbilir kaçınıcı kâsesinden
billûr bir günü düşürdü her sabah.
ve ben
seni her kaybedişimde
tanıdık bir yüze rastlarım diye
hangi aşkı örterse örtsün
tülünü aralardım gecenin.

zaten
sırçası dağılmış vitrinimde
sırasını çoktan savmış bir tabloydu aşk dediğin.
ölüme endekli değerini bilemediğimiz...

üstelik
gülüşleri sim
gözleri jaleyken
bütün aşık kadınların
üzgün emanetler bırakma artık mısralara.
sırrını afişe etmiş bu yalnızlıktan
daha fazla şiir çıkmaz.

Ocak - 2009 /İstanbul

*On kelime bir şiir başlıklı forumda yazdığım şiirin düzenlenmiş hali.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189592/yapboz.html>

rica

duvarı kalın bir kalpten
sesi geliyorsa hâlâ onca şiirin,
ömrü hâkir görülen kelebek aşkına
iade edilmeli bu masalın itibarı ...

yoksa

dudakları tütün zifiri
hüzne davetli bir düş yüzünden
uykusuz kalacak gözlerim.

kirpiğimin ucunda kanadıkça sen...

ocak -2009 / İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193099/rica.html>

taziye

nemli beze sarılmış
köşesi küflü bir sabrın kederinde
ihtiyar bir gün gibi
uzağa düşerken aşk,
senin suçun değil
güze durduysa bu ten.

bu yüzden
kıyılarını tehdit eden
kaçak yalnızlığına sövmeyi bırak.

zaten
ağır işiten kalbinin
kendi yaşına düşman
daha öğütülecek nice gecesi varsa
ben
artık bir yerden başla, derim.

fotoğraf: jeremy bailey

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/249841/taziye.html>

bu aşkın akranı değil zaman

düş topluyorum ya ben, sana bakarken
ve seni dudaklarından öpen
o malum şarkıda ölüyor ya aşk,
hiçbir hesabı tutmayan
namert bir yalnızlık ya bu şehir,
koynuna girdiğimden beri
işte öyle başıma dert!

özlemin beşinci gecesinden
kendini boşluğa attığında sesin
korkum, esaretim oldu benim.
vazgeçmeye meyledersin diye
eğer aşkı açığa çekseydim ,
bu medcezirde eskidikçe eskirdim.

ey gülüşüne sürgün olduğum!
aşkımızın akranı olmasa da zaman,
göçe zorladığı yaşımı
kalbine bıraksın artık.

ben gökyüzünde
tükenme pahasına yanarken...

2009/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/252140/bu-askin-akrani-degil-zaman.html>

deşifre

kan revan içindeki ellerimi
çaresiz bir anne gibi karşıladı dizlerim.
şaşırtmak yerine
korku beslerken sakinliğim,
avuçlarıma geçen tırnaklarımdan değildi elbet kesiklerim.

paramparça senelerin
yalnızlık bahçesinde çiçek açtı
talan edilmiş bu aşkın intiharı.
toz toprak içinde üstüme yürüdü
doğumsal bu sancı.
oysa;
hâlâ usulca kanayan maktul kalbim,
değerini bulamamış bir bedende
birkaç sevişmeye zemin için
arada hızlı hızlı da çarpmıştı.

sağrılığına öfkelen dim
şimdi adını unuttuğum adamın.
ufuk çizgisini sınırı bildim
içimde bağımsızlığını ilan eden vatanın.

her güne
bir küfür savururken gördüm dilimi
birinci el ayrılıklardan
gözyaşı satın alırken yakaladım gözlerimi
ve nihayet
sebeplendiğim sağanak bir kavgada
yakıp kül ettim mâzimi.

sağlaması yok bu hesabın
kendi iç savaşında mağlupken vicdan.
bırak dokunma
bu hakikati, kim peydahladıysa inadından.

saat kaç?
gün mü gece mi...
dün mü hâl mi ...

2009/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/252693/desifre.html>

serzeniş

[italik] "senin için" [/italik]

tedbirsiz harcadığım hayatın
kanayan dizlerine rağmen,
aslımı bıraktığım şiirlerin hatrına
kasıp kavuran suskunluğunun
bırak sözcüsü olsun sesim.

artık;

yoktan anlamaz çocuk gibi
avutulmazken şehrin bu yakası,
kıyamadığım tan rengi dudaklarının
kuytu ikliminde saklama aşkı.

azat ettiğin öykülere
haksızlık bu, bilesin.

2009/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/253633/serzenis.html>

muhbir / aşık kentin itirafı

takatsiz bulutların
aslı eksik yağmurları yağarken,
sevmekten harap bu mabedin
gözden çıkarılmış dualarıyla gideceğim.
uğruna tarihi yangınlara düşen kenti
kaderini bilmediğin ellerimle teslim ederken,
ezberi zor bu ayrılığı
dargın günlere böleceğim.

bütün gülüşleri eğreti,
sözleri çokça isli dudaklarıma
tadı yasak bir yalan tembihleyip
avunduğum şiirlerde beklerken,
gecenin kilidini açsın diye
kayıp yıldızla sesleneceğim.

...

ölümü sır,
hoyrat yalnızlığımda
öyküsü taraflı bir özlem bu.
kalbimin güncesinde,
bu yüzden seni inkar edemem.
imbata sarılıp uyuduğum
aşık kentten dönerken...

temmuz,2009/ İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254903/muhbir-asik-kentin-itirafi.html>

emanet huzur

yükünü almış
mahçup bir gök dolanır yoksul yüz çizgilerinde.
kederine alışık dudaklarının
samimi duasına açılırken yaşlı elleri,
bir kap sıcak çorbadandır
seksenlik midesinin sevinci.

ağrına gider elbet erzak kuyruğu.
fakat başka yerde de yoktur
yalnız sofrasının huzuru...

her lokmada
biraz daha eğilirken bedeni
hatırlatır,
yitik ömründen mütevellit kamburunu.

“kimin kimsen yok mu” diye sormayın.
ağıtlara denk o malum cevaptan
bu kadar sakatlanmışken sesi

inanın,
daha kolaydır oracıkta ölmesi.

2009 / İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/272595/emanet-huzur.html>

örse / aşkın gri yüzü

sakındığımız yüzler
gözden düştü düşeli,
yarası ağır
kalbi sağır aşkların artığıyız.

içimizde kalan nefesi
tek başımıza avutmaktan pişman,
kimsesiz bir sancı kadar
ihtiyar bir hüsrânız.

bir zamanlar
sadatinden şüphe duymadığımız
cevakâr bir yâr iken gözlerimiz,
ve uğruna yemin vermiş güncesine
allah'ına kadar şahitken biz,
ezberinden çaldığımız şarkılar gibiydi aşk.
ölüme oyalı öykülerin
sokaklar kadar huzursuz kadınlarından doğan...

şimdi yabancı olduğumuz yüze alışalım diye
her türlü küfür pusu tuttuysa
sahip çıkamadığımız kalbimizde,
kabullenmemiz lazım.
bir damla gözyaşı bile
mâzinin mührünü taşıyan şiirler kadar
yalnızdır kendi denizinde.

2009/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298632/orse-askin-gri-yuzu.html>

vuslat / tanrı da mucizelere inanır

I.

göl yaprağına asılmış şehrin
akdeniz'e meyleden yazgısında mühürlenmişti sözün.
ve cennete açılan gülüşünde utanmıştı güneş.

hatırlarsan
azat ettiğin kaçaklığında başlamıştım ilk
çok ucuza eskitilen onca yılı içime çekmeye,
tadına aşına hasretle
ismini dudaklarımda söndürmeye ...

gözlerine bırakmıştım
pişmanlığından yağmayan bulutu,
itinayla korunan ayrılıktan doğma umudu...
kalamazdım.
imza karşılığı borçlanmış yalnızlığım vardı.
ve aşkım,
tutulmayan sözler mezarlığında.

II.

tanıdık bir kor bırakıyorsun şimdi avuçlarıma.
üstünde nefesin ...

ve biliyorum
saklasam, bir düş yazar ellerim.
yaksam
döküldüğü yanlış denizden döner nehrim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317626/vuslat-tanri-da-mucizelere-inanir.html>

bedel / ihmâlden ölen kadın

açtığımız her çukuru,
diğerine varmak için örttük aceleyle.
oysa,
iki çukur arasını uzatmaktı niyetimiz.

toz toprak içinde
yabancı olduğumuz kalplerimizden
usulca geçip giderken
kararsız bir mevsim kadar değildi öfkemiz.

yalnızlığımıza denkti
tensel uzaklığın yüzölçümü.
zorlanmadık yaşarken
ancak, kolay da olmadı
un ufak olmuş aşkı
dört duvarı sağır,
camı çerçevesi kahır tarihimize taşımak.

her şey bir yana
bir kadın ihmalden nasıl ölür, anlatmıştım sana.
her güne yarım uyanmaktan
nasıl sakat kalır sevişmeleri,
korunup kollanmaya aç ihtimalleri
dargın gözlerine nasıl saklar, anlatmıştım sana.

hâlâ tek zanlıysam bu suçta,
endişelenme.
ne kadar kaybın varsa ömürden yana
onu da öder bu kadın,
müebbet aşksızlıkla ...

2010/ İstanbul
*fotoğraf: Sarachmet
model: Caradelneil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328733/bedel-ihm-lden-olen-kadin.html>

her aşk, bir cam kesiginde yaşar

en büyük kayıplarımızdı, yüklendiğimiz acılar.
ki o acılar,
uğruna birkaç cephede savaştığımız adamın ellerindeydi.
ki o adam,
uğruna defalarca öldüğümüz aşkın gözyaşlarına emanetti.

yalınayak kaçtığımız her kalp mağlubiyetinden
ne kadar çok uzaklaşmış saysak da kendimizi,
hiç ayrılmadığımızı gördük olduğumuz yerden.
bir kırgınlıktan diğerine geçmeden önce
hangi söz alıkoydu bizi küslüğü örterken ...

boşa çekilen kürek mezarlığıydı paylaştığımız yatak.
tam bu ân'a mı denk geldi
bir kalbin diğerinden taşınması ,
ne kadar sürdü
kalanın, bunu kendine ilanı?

en ağır kaybım,
en saygın yalanım oldu adın.
bu yüzden kusursuz ördüm duvarlarımı,
bu yüzden göremedim yalnızlığın endamını,
bir kucak dolusu boşluğun yaratacağı tahmini sakatlığı ...

içimdeki rüzgara emanet artık
düş yolunu izleyen her nehir.
bil bakalım
okyanus mu hüsranim mı daha derin ?

2010/ İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/348347/her-ask-bir-cam-kesiginde-yasar.html>

ağlatı

hangi üvey masala arka çıksam
kalp hizasından düşer cennet.
matem saçlı hazirana sığınır
ölümden dönen her deniz.
bilekleri yıldız kesigi . . .
nasıl üşür bilemezsiniz.

ne zaman sana yürüse gözyaşım
ömrümü baştan yazar şehir.
öksüz şiir kadar alingan çıkar
sırlarıyla dökülen sesim.
bütün nazı yalnızlığa . . .
avutur mu onu ölümüm ?

en son kimde kaldıysa aşk
önce o bağışlasın kendini,
temize çeksın mevsimsel isleri.
tercihi münasip bir ceza ise
gidene de dahil olmasın
kalana da eskiyen ismi.

mayıs - 2010 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357166/aglati.html>

yanılsama

hiçbir söz,
vedasına sadık kalmayan kalbimin
yokluğa dökülen nehirleri kadar iyi anlatamaz
gözlerimin kefenine hiçbir iklimin kâfi gelmediğini.
ve hiçbir mâzi,
ne kadar evirip çevirsen de
vaat edilen günler için bile
nasibini değiştiremez toprağımızın.
biliyorsun,
ikinci el yağmurlardan bitme
derme çatma çiçeklerdir benim payım.

bu yüzden ateşe verilsin
kuytunda saklı yeminlerim.
âşıklığına bel bağladığım dudakların kadar
buğusuna hasret teninde
sır olmaktan çıksın her izim.
kıymeti olmasa bile
sesine âşına bu şiir uğruna
ezberini bozsun artık dilim.

çünkü hiçbir köz,
ağzında uğunan yanardağ kadar
uyutulması imkânsız değildir.

ekim-2010/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/405384/yanılsama.html>

hüküm

sen gittin.
ben henüz yarısında bile değildim aşkın.

bu yüzden,
senin yüzünden
yüzüne baka baka yaralandım ben.

en çok
gözlerimin enkazında bekledim seni.
yol yordam bilmeyen bir çocuk gibi
neresinden tutunduysam hayata
hep nefesine serdim nefesimi.

seni sevmek yakışıyorken üstelik aşka
ve seni özlemek en iyi eylemken bu durumda
nasıl bir yokluk ağrısıdır bu?
yaşatmak için
içimi kazıyan isminde öldürüyor kalbimi.

kasım-2010 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/414085/hukum.html>

fanus

meryem'e

kismetsiz hayatlar mezarlığı bu şehir.
rüzgardan zılgıt yiyen bahçesinde
sevinci yarım kalbine rağmen
düşlere adanmış çiçekleri.

aldanma bu şehrin el yazması gözlerine.
defolu tesellisinden hasar alır tarihin.
üstelik niyeti firarsa ıssız yazgının
çabuk unutulmuş şarkılar gibi
kırılıp dökülür cılız geleceğin.

ne kaybetmişsen her ne pahasına
unutulmaz biliyorum.
alışılmaz da ...
ama avutulabilir belki
adına yazılmış mısralarla.

her an yanıp kavrulmaksa payım
içimdeki ikinci ateş sen olasın.
seni dağlayan ne varsa şu gün yüzünde
hepsini sinemde ağırlayayım.

hadi söyle !
ne kadarımı acılarına basayım?

01012011 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/426281/fanus.html>

işve

mayıs kadar cesur olsaydı
dudaklarının kıyısına vuran şarap,
dilediğin vakit ölürdüm
denizi vaat eden gözlerinde.

oysa
düş kadar efsunkâr değildi
teninin gölgesine susayan aşk.

bilse
yüzü yitik gökle sevişeceğimi
masaldan soyunurdu onun da elleri.

mayıs-2011/istanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/476214/isve.html>

mahzen

yoksul gecenin
kapıma dayandığı vakitlerdi.

gövdelerini sırtıma yüklüyordu
denize inerken solumda kalan çınar.
üstü başı
esmer kızın sırlarından lekeli ...

biliyorum eğreti duruyordum o kapıda.
her iki yanı
defalarca küsüp barışan akşamsefaları...
yanıltıcı çağrısının ardı, masum bir masaldı.

bulut ekip göğe
yağmur beklerken çekip gitmişti deniz.
peşinden çocukluğum...
bak en çok
bu yüzden seni affedemiyorum.

tenha sesimin
şire sığındığı vakitlerdi.
ne çok mısra,
ve ne çok yalnızlıktın.
üstelik masama
yaralı bir hesap bırakmıştın.

bir sor
uyuyor mu şimdi bu kalp,
yoksa ölüyor mu...
bir sor
neden suçuna bu kadar sadık?

ey şehir efsanesi yalancı zaman!
söyle

kim katiline bu kadar aşık?

2011 /İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/486010/mahzen.html>

aşık kentler oratoryosu

- I -

bu masum suçu
parmak uçlarımdan oku diye
kurgusu kalbe zarar bir öykü telaşındayım.

kan ter içinde düşlenen cümlelerin
zalim öznesi ol diye
bileklerime yürüyen melisanın safındayım.

tövbe etmemi kimse beklemesin.

- II -

yakıp yıkan
yıkıp geçmeyen temmuz gibisin.
yere göğe düşman
sere serpe uzanan denize hükümrân.
başı kalabalık şiirlerden
çocukluğuna kaçtıkça aşık olan...

kimse yaslı iklimine öykünmesin.

- III -

ne yaşatan ne öldüren istanbuldu adın.
yaşından büyük kederinle dağlanıp
tenha bir mısradan yeniden doğayım diye
on dokuzuncu sestem yola çıktım.
içine kapanık rüzgârını
yanık tenli geceden hiç ayırmadım.

şimdi
herkes sağ salim gitsin.

biz daha öleceğiz.

2011/izmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494851/asik-kentler-oratoryosu.html>

râm

şehirler arası yollardan
sılaya dökülen sesindi
kızılca kıyamet dudaklarımın ruju.

bu yüzden,
yanmaya sevdalı
mil çekilmiş gözlerimle
kime bakarsan bak
adı selin, günahı şiir olur
ertelediğin yeminin.

ben razıyım
izin ver
ziyan olsun ismim.

2011 / izmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/495618/r-m.html>

jurnal / güneşe küsen kadın

gözlerime düşen sesle uyandım.
avuçlarımda
terden ıslak alıngan saçlarım.
soğuk suyun vaatleriyle
bekle gönlü alınsın.
çıkma.
öylece dur işte!
ya yalnızlığın o en berbat hissi...
çık.
daha fazla durma o hâlde!

az rastlanır rüzgara karşı içilen kahve,
laf olsun diye kapatılan fincan,
gözlerime ilişen kitap...
sahi
kayıplarına rağmen
yeniden sevebilir mi insan?

müzik dinledim sonra.
o ezgiyle yürüdüm biraz.
ne yapmaya çalışıyorsun, der gibi güneşe baktım.
sustu.
sustuk hep bir.

oysa anlatacağım şeyler vardı
senin dinlemek istemeyeceğin...
belki çok soru soracağın şeyler.
vazgeçtim.

elimde olsa düşünmem.
yıllanmış bir kararı
bu kadar sorgular mı insan?
yapma diyorum
kızım yapma bunu kendine.

belki diyorum.
belki ben yokken
balkonumdaki çiçekleri sen sulardın.
belki ölmezdi hiçbiri.
belki döneceğim tarih belli olurdu
sen bekleydin beni.

gece de serin değil sahil.

ne çok yıldız
ne çok insan
ne çok öykü...

kum dolan sandaletlerim,
gürültücü dalgalar,
en özgün şiir, kâinat.
en özlediğim ise...
boşver.

bir gün,
ân gibi deniz mesafesinde olduğunda
gel otur yanıma.
en çok okumak istediğim şiiri,
"karar"ı okuyacağım sana.

dönüş hep daha zahmetlidir eve.
ıskalar yolu adımların
adımlarını ise hayat...

ey vefalı gece
uyut sözüm ona hürriyetimi,
cezası bitene kadar
susun bu dili...

keşke dinlesen
anlatacağım ne çok şey var sana.
keşke,
sormasan...

2011 / izmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496391/jurnal-gunese-kusen-kadin.html>

tecrit

ipini çektiğim kalbinden aşka iniyordum ben.
mürekkebi dağılmış mühür gibiydi gözlerin.
ellerinde susmaya razı birkaç harf. göçe hazır kirazkuşları.

içime dökülen deniz yüzündendi her şey
ve bir kadeh yağmur yetmişti seni özlemeye.
uykusu bölünmüş, yıldızı eksik gecenin
emanet kalmıştın tuz lekelerinde.

ayazından soldu diye dudaklarım
yüzü düşmüştü bir kere göğün.
bir çift nazlı bulut...filizlenen mayıs...
unutturur nasılsa ne kalmışsa yarım.

iyisi mi sen
kalkıp git bir an önce
ötelenen mısrasında bu şiirin.

mart.2012/İstanbul

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581491/tecrit.html>

aşk

menekşe tenli gecenin hüznüyle
yastığının altına sığınır
yokluğunda incittiğim aşk

özlediğinde uyandır yeter.

03.2012/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585093/ask.html>

is

bana dilimin ucundakileri azat edeceğim anlar bağışla.
kederim için
adınla yaşıt kederim için yak bu mumları.
yalnız isli kirpiklerim kalsın yüzünde
ki yüzün
başkenttir gözyaşı ülkesine.

...

yangına verdiğin bıçak sırtı bu düş uğruna
sana sürgün otuz dört adım...
dilindeki korda yürümeye
hatırı sayılır bir aşk yüzünden
dudaklarına yıkılan kıyametle başladım.

bu yüzden
zulümden sayar mı ölüm
seni öpsem...

ağustos/2012
İzmir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/637520/is.html>

önsöz

kıyısına vardığında gecenin,
savrulan sözcükleri alelacele toplayan
topladıkça dağılan adamı gördü.
içe dokunur bir çaresizlik:
bunlar bir şiir bile etmez.

yüzünde gezinen eski bir kor,
kadını huzursuzca gülümsetti.
itirafı güç bir suçluluk:
düşler evlat gibi ayrılmaz.

tanıdık bir hikayenin cesur cümlesi olamayan adam
şu an, dedi
şu an dudaklarında doğan nehir,
bir bulut arıyor olmalı kendine
oysa,
hiç de kurak geçmemişti mevsim, mazinde.

bakışlarım dedi kadın
bakışlarım,
yarım kalan bir bardak çay...
sesim,
unutulmuş coğrafyalarda ağıt...
üstelik kalbim,
deniz yoksunu şehirlerde kayıp.

sen,
sen şair adam!
dinle, bu sadece yorgun bir çağrı.
çok değil,
bir miktar gözükaralık yeter
hoyrat tükettiğin zamana iliştiir artık aşkı!

020714/istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841226/onsoz.html>

uğultu

sana küstüğüm gece kayboldum.
sesimi kestiler meylim var diye.
kendimden kaçıp
her defasında
kusursuz bahanelerle seni affettim.

sonra sen,
yorgun ömrüme zulmetmek için
miras bıraktın tüm kuşkuları.
adımları hızlandıkça zamanın
kırık dökük güven ihtiyarladı.

yüz çevirdiğin yerde bekledim seni.
gelmedin.
yaşanma ihtimali düşük bir yarının
koltuk değnekleri oldu günler.

hiç bilmedin.

kapı aralığında kaldı kalbim.
her mevsim taş
her mevsim buz...
kırk kat toprak altında titredim.

kaçtıkça sığındığım mahzenimdin.
uğultudan duyulmadı geç kalmışlığın.
vazgeçmişlik tuğlasıyla örülen duvara
ben bu aşkı çoktan astım.

230922

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452241/ugultu.html>

ipek Őal

gecenin bir vakti
çıplak ayaklarımla sana koŐarken
"korku" kopçasıyla ilikledikleri
bir beden küçük mazimi,
hüsrân desenli eteklerinden düşürdüm
yaşıma uygun giydiğim yarınlarımdan öteye.

mevsimsiz yağın yağmur,
bunaltıcı bir güneş,
hırçın dalgalar gibi geldiğimde kapına
alt üst olmuş iklimlerin
Şaşkın tanrısıydı gözlerin.
usulca razı geldi
incecik Şiirleri asarken ipek kirpiklerin.

unutmadın.
unutmazdın.

ancak
kaskatı bir ân'ın
buz gibi elleriyle ittin beni.
dışında kaldım hatırlamanın.

oysa sana adanmış bu kalp,
yaldızlı madalyasıydı
kan revan içinde galip çıktığım savaŐların.

göğsümde uyuttuğum güvercinler
telaşla kanat çırparken Şimdi
yaşlarım kadar ağır olmayacak
senden mahrum kaldığım zindan.
kalın örtüsüne sığındığım yalnızlık,
başkasına el, bize yâr bu matemi
gücü yettiğince koruyacak.

080124/İstanbul